

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 38

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

59e jaargang
1 februari 2016

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2016/C 038/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
2016/C 038/02	Benoeming van de griffier	2

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2016/C 038/03	Gevoegde zaken C-124/13 en C-125/13: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 december 2015 — Europees Parlement, Europese Commissie/Raad van de Europese Unie [Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU) nr. 1243/2012 — Keuze van de rechtsgrondslag — Artikel 43, leden 2 en 3, VWEU — Politiek besluit — Langetermijnplan voor kabeljauwbestanden]	3
2016/C 038/04	Zaak C-166/14: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Richtlijn 89/665/EEG — Beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid — Beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten — Beroepstermijn — Nationale wetgeving die voor de schadevordering de voorafgaande vaststelling van de onrechtmatigheid van de procedure vereist — Vervaltermijn die ingaat ongeacht of de eiser kennis heeft van de onrechtmatigheid)	4

NL

2016/C 038/05	Zaak C-280/14 P: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 3 december 2015 — Italiaanse Republiek/ Europese Commissie [Hogere voorziening — Regionaal beleid — Regionaal Operationeel Programma ROP Puglia (Italië), in het kader van doelstelling nr. 1 (2000-2006) — Vermindering van de communautaire financiële bijstand aanvankelijk toegekend door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling]	4
2016/C 038/06	Zaak C-301/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Pfothenhilfe-Ungarn e.V./ Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein [Prejudiciële verwijzing — Verordening (EG) nr. 1/2005 — Artikel 1, lid 5 — Dierenbescherming tijdens het vervoer — Vervoer van zwerfhonden van een lidstaat naar een andere door een vereniging voor dierenbescherming — Begrip „economische bedrijvigheid” — Richtlijn 90/425/EEG — Artikel 12 — Begrip „handelaars die werkzaam zijn in het intracommunautaire verkeer”]	5
2016/C 038/07	Zaak C-312/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Ráckevei Járásbíróság — Hongarije) — Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2004/39/EG — Artikelen 4, lid 1, en 19, leden 4, 5 en 9 — Markten voor financiële instrumenten — Begrip „beleggingsdiensten en -activiteiten” — Bepalingen ter bescherming van de belegger — Bij het verrichten van beleggingsdiensten voor cliënten in acht te nemen gedragsregels — Verplichting om de geschiktheid of de passendheid van de te verrichten dienst te beoordelen — Contractuele gevolgen van de niet-nakoming van deze verplichting — Consumentenkredietovereenkomst — In vreemde valuta opgestelde lening — Vrijgave en terugbetaling van de lening in de nationale valuta — Bedingen inzake de wisselkoers)	6
2016/C 038/08	Zaak C-326/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2002/22/EG — Elektronischecommunicatienetwerken en -diensten — Gebruikersrechten — Recht van abonnees om hun contract zonder boete op te zeggen — Tariefwijziging uit hoofde van contractuele voorwaarden — Tariefverhoging bij verhoging van de consumentenprijs)	6
2016/C 038/09	Zaak C-338/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Bruxelles — België) — Quenon K. SPRL/Beobank SA, voorheen Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, voorheen Citilife SA (Prejudiciële verwijzing — Zelfstandige handelsagenten — Richtlijn 86/653/EEG — Artikel 17, lid 2 — Verbreking van de agentuurovereenkomst door de principaal — Vergoeding van de agent — Verbod op cumulatie van het stelsel van klantenvergoeding en het stelsel van herstel van het nadeel — Recht van de agent op bijkomende schadevergoeding naast de klantenvergoeding — Voorwaarden)	7
2016/C 038/10	Zaak C-345/14: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa — Letland) — SIA „Maxima Latvija”/Konkurences padome (Prejudiciële verwijzing — Mededinging — Artikel 101, lid 1, VWEU — Toepassing van een soortgelijke nationale regeling — Bevoegdheid van het Hof — Begrip „overeenkomst met mededingingsbeperkende strekking” — Handelshuurovereenkomsten — Winkelcentra — Recht van de ankerhuurder om zich te verzetten tegen de verhuur door de verhuurder van winkelruimte aan derden)	8
2016/C 038/11	Zaak C-487/14: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség [Prejudiciële verwijzing — Milieu — Afvalstoffen — Overbrenging daarvan — Verordening (EG) nr. 1013/2006 — Overbrenging binnen de Europese Unie — Andere plaats van binnenkomst dan die welke is vermeld in de kennisgeving en in de voorafgaande toestemming — Wezenlijke wijzigingen van de bijzonderheden van een overbrenging van afvalstoffen — Illegale overbrenging — Evenredigheid van de administratieve geldboete]	9

2016/C 038/12	<p>Zaak C-509/14: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanje) — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual, Algeposas Terminales Ferroviarios, S.L. en Fondo de Garantía Salarial (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/23/EG — Artikel 1, lid 1 — Overgang van ondernemingen — Behoud van de rechten van de werknemers — Verplichting tot overname van de werknemers door de verkrijger — Overheidsbedrijf dat zich bezighoudt met publieke dienstverlening — Dienstverlening door een ander bedrijf op grond van een overeenkomst tot uitvoering van publieke dienstverlening — Besluit de overeenkomst na afloop niet te verlengen — Behoud van de identiteit van de economische eenheid — Werkzaamheden waarbij uitrusting de voornaamste factor is — Geen overname van het personeel)</p>	10
2016/C 038/13	<p>Zaak C-44/15: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Hauptzollamt Frankfurt am Main/Duval GmbH & Co. KG (Prejudiciële verwijzing — Douane-Unie en gemeenschappelijk douanetarief — Tariefindeling — Gecombineerde nomenclatuur — Post 9025 — Begrip ‚thermometer’ — Testindicatoren voor eenmalig gebruik die de blootstelling aan een vooraf bepaalde responstemperatuur aanduiden)</p>	10
2016/C 038/14	<p>Zaak C-82/15 P: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 3 december 2015 — PP Nature-Balance Lizenz GmbH/Europese Commissie (Hogere voorziening — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Richtlijn 2001/83/EG — Artikelen 31 en 116 — Besluit van de Commissie waarbij de lidstaten worden gelast nationale vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik met de werkzame stof „tolperisone” in te trekken en te wijzigen)</p>	11
2016/C 038/15	<p>Zaak C-592/13: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Artikel 191, lid 2, VWEU — Richtlijn 2004/35/EG — Milieuaansprakelijkheid — Nationale regeling volgens welke de overheid eigenaars van vervuilde gronden die niet tot de vervuiling ervan hebben bijgedragen niet kan verplichten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en die slechts voorziet in de verplichting tot vergoeding van de door de overheid uitgevoerde maatregelen — Verenigbaarheid met het beginsel dat de vervuiler betaalt, het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden)</p>	12
2016/C 038/16	<p>Zaak C-156/14: Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Artikel 191, lid 2, VWEU — Richtlijn 2004/35/EG — Milieuaansprakelijkheid — Nationale regeling volgens welke de overheid eigenaars van vervuilde gronden die niet tot de vervuiling ervan hebben bijgedragen niet kan verplichten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en die slechts voorziet in de verplichting tot vergoeding van de door de overheid uitgevoerde maatregelen — Verenigbaarheid met het beginsel dat de vervuiler betaalt, het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden)</p>	12
2016/C 038/17	<p>Zaak C-424/14: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 30 september 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Hongarije) — Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Prejudiciële verwijzing — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 213 en 214 — Verzuim opgave te doen van het begin van een activiteit — Vrijstelling van kleine ondernemingen — Sanctie)</p>	13

2016/C 038/18	Zaak C-500/14: Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale ordinario di Torino — Italië) — Ford Motor Company/Wheeltrims srl [Prejudiciële verwijzing — Modellen — Richtlijn 98/71/EG — Artikel 14 — Verordening (EG) nr. 6/2002 — Artikel 110 — „Reparatieclausule” — Gebruik door een derde van een merk zonder dat de houder hiertoe toestemming heeft gegeven, voor reserveonderdelen of accessoires voor auto’s, die identiek zijn aan de waren waarvoor het merk is ingeschreven]	14
2016/C 038/19	Zaak C-517/14 P: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 6 oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden, Nederlandse Zuivelorganisatie [Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Verordening (EG) nr. 510/2006 — Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen — Registratie van de benaming „Edam Holland” — Producenten die gebruik maken van de naam „edam” — Ontbreken van procesbelang]	14
2016/C 038/20	Zaak C-519/14 P: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 6 oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden, Nederlandse Zuivelorganisatie [Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Verordening (EG) nr. 510/2006 — Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen — Registratie van de benaming „Gouda Holland” — Producenten die gebruik maken van de naam „gouda” — Ontbreken van procesbelang]	15
2016/C 038/21	Zaak C-530/14 P: Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 22 oktober 2015 — Europese Commissie/Helleense Republiek (Hogere voorziening — Staatssteun — Griekse casino’s — Stelsel waarbij een heffing van 80 % wordt ingesteld op toegangsbewijzen met een verschillende prijs — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt is verklaard — Begrip „staatssteun” — Voordeel — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)	15
2016/C 038/22	Zaak C-545/14 P: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 1 december 2015 — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd/Raad van de Europese Unie, Europese Commissie (Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Schadevordering — Beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten wegens de situatie in Zimbabwe — Schrapping van de belanghebbende van de lijst van de betrokken personen en entiteiten — Vergoeding van de geleden morele schade)	16
2016/C 038/23	Zaak C-1/15 SA: Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 21 september 2015 — La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL/Europese Commissie (Verzoek om verlov tot het leggen van derdenbeslag onder de Europese Commissie)	16
2016/C 038/24	Zaak C-2/15 SA: Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 29 september 2015 — ANKO AE Antiprosopieon, Emporiou kai Viomichanias/Europese Commissie (Verzoek om verlov tot het leggen van derdenbeslag onder de Europese Commissie)	17
2016/C 038/25	Zaak C-74/15: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Oradea — Roemenië) — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA e.a. [Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Bescherming van de consument — Richtlijn 93/13/EEG — Artikelen 1, lid 1, en 2, onder b) — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Borgtochtovereenkomst en hypotheekovereenkomst die zijn gesloten tussen een kredietinstelling en natuurlijke personen die handelen voor doeleinden die buiten hun bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen en die geen functionele band hebben met de vennootschap waarvoor zij zekerheid stellen]	17

2016/C 038/26	Zaak C-120/15: Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 21 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajský súd v Košiciach — Slowakije) — Kovožber s. r. o./ Daňový úrad Košice [Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 183 — Teruggaaf van het btw-overschot — Nationale regeling op grond waarvan pas na het verstrijken van een termijn van tien dagen na afloop van een belastingcontrole verdragingsrente wordt berekend met betrekking tot de teruggaaf van het btw-overschot]	18
2016/C 038/27	Zaak C-137/15: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 17 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanje) — María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Richtlijn 79/7/EEG — Artikel 4, lid 1 — Gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Deeltijdwerkers, voornamelijk van het vrouwelijke geslacht — Nationale regeling die voorziet in een maximumbedrag van de werkloosheidsuitkering — Regeling die voor de berekening van dat bedrag gebruikmaakt van de verhouding tussen de arbeidstijd van de betrokken deeltijdwerkers en de arbeidstijd van de voltijdwerkers)	19
2016/C 038/28	Zaak C-152/15: Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 23 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) — Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL [Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Gemeenschappelijke ordening van de markten — Verordening (EEG) nr. 3665/87 — Artikelen 4, lid 1, en 13 — Verordening (EEG) nr. 2220/85 — Artikel 19, lid 1, onder a) — Voorwaarden voor de vrijgave van de zekerheid die is gesteld om de terugbetaling van het voorschot te waarborgen — Voorwaarden voor de toekenning van de restitutie — Gezonde handelskwaliteit van de uitgevoerde producten — Inaanmerkingneming, voor de toekenning van de restitutie, van de feiten die de bevoegde autoriteit heeft vastgesteld in het kader van een controle die heeft plaatsgevonden na de daadwerkelijke uitvoer en de inkleding van de producten — Uitlegging van het arrest Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432)]	19
2016/C 038/29	Zaak C-463/15 PPU: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 september 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — Openbaar Ministerie/A. (Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Politie en justitie samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Europees aanhoudingsbevel — Artikelen 2, lid 4, en 4, punt 1 — Voorwaarden voor tenuitvoerlegging — Nationaal strafrecht dat voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, naast de dubbele strafbaarheid, als voorwaarde stelt dat het strafbare feit volgens het recht van de uitvoerende lidstaat wordt bestraft met een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel of straf met een maximum van ten minste twaalf maanden)	20
2016/C 038/30	Zaak C-29/15 P: Hogere voorziening ingesteld per faxbericht op 26 januari 2015 door Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 25 november 2014 in zaak T-556/13, Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	21
2016/C 038/31	Zaak C-548/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 21 oktober 2015 — J.J. de Lange tegen Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Zaak C-556/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Craiova (Roemenië) op 28 oktober 2015 — Fondul Proprietatea SA/Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Zaak C-559/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 3 november 2015 — Onix Asigurari SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)	22

2016/C 038/34	Zaak C-560/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 30 oktober 2015 — Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni e.a.	23
2016/C 038/35	Zaak C-565/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 4 november 2015 — Hans-Peter Ofenböck	24
2016/C 038/36	Zaak C-568/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Stuttgart (Duitsland) op 5 november 2015 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Zaak C-569/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 5 november 2015 — X, andere partij: Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Zaak C-570/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 5 november 2015 — X, andere partij: Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Zaak C-573/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Luik (België) op 9 november 2015 — Belgische Staat/Oxycure Belgium SA	27
2016/C 038/40	Zaak C-575/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 9 november 2015 door Industria de Diseño Textil, S. A. (Inditex) tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-584/14, INDITEX/BHIM — ANSELL (ZARA)	27
2016/C 038/41	Zaak C-580/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (België) op 9 november 2015— Johannes Van der Weegen, Anna Pot tegen Belgische Staat	29
2016/C 038/42	Zaak C-583/15: Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Europese Commissie/Portugese Republiek	29
2016/C 038/43	Zaak C-584/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal administratif de Melun (Frankrijk) op 11 november 2015 — Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Zaak C-585/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de première instance de Bruxelles (België) op 12 november 2015 — Raffinerie Tirlemontoise SA/Belgische Staat	31
2016/C 038/45	Zaak C-598/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Primera Instancia nº 1 de Jerez de la Frontera (Spanje) op 16 november 2015 — Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López	32
2016/C 038/46	Zaak C-599/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 november 2015 door Roemenië tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 14 september 2015 in zaak T-784/14, Commissie/Roemenië	33
2016/C 038/47	Zaak C-601/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 17 november 2015 — J. N., andere partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	34
2016/C 038/48	Zaak C-604/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2015 door Ana Pérez Gutiérrez tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-168/14, Pérez Gutiérrez/Commissie	35
2016/C 038/49	Zaak C-609/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spanje) op 18 november 2015 — María Assumpció Martínez Roges/José Antonio García Sánchez	36

2016/C 038/50	Zaak C-617/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland) op 23 november 2015 — Hummel Holding A/S/Nike Inc. en Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Zaak C-618/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 23 november 2015 — Concurrence Sàrl/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Zaak C-628/15: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 24 november 2015 — The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Zaak C-629/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2015 door Novartis Europharm Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 september 2015 in zaak T-472/12, Novartis Europharm Ltd/Europese Commissie	39
2016/C 038/54	Zaak C-630/15 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2015 door Novartis Europharm Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 september 2015 in zaak T-67/13, Novartis Europharm Ltd/Europese Commissie	40
2016/C 038/55	Zaak C-643/15: Beroep ingesteld op 2 december 2015 — Slowaakse Republiek/Raad van de Europese Unie	41
2016/C 038/56	Zaak C-647/15: Beroep ingesteld op 3 december 2015 — Hongarije/Raad van de Europese Unie . . .	43
2016/C 038/57	Zaak C-648/15: Beroep ingesteld op 3 december 2015 — Republiek Oostenrijk/Bondsrepubliek Duitsland	45
2016/C 038/58	Zaak C-78/15: Beschikking van de president van het Hof van 21 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Colena AG/Deiters GmbH	46
2016/C 038/59	Zaak C-311/15: Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Korkein oikeus — Finland) — TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi	46

Gerecht

2016/C 038/60	Zaken T-233/11 en T-262/11: Arrest van het Gerecht van 9 december 2015 — Griekenland/Commissie („Staatssteun — Mijnsector — Subsidie door de Griekse autoriteiten toegekend aan de mijnbouwonderneming Ellinikos Chrysos — Overeenkomst van verkoop van een mijn beneden de marktwaarde en met vrijstelling van de belastingen over die verrichting — Besluit waarbij de steunmaatregelen onrechtmatig worden verklaard en terugvordering van de betrokken bedragen wordt gelast — Begrip voordeel — Criterium van de particuliere investeerder”)	47
2016/C 038/61	Zaak T-563/13: Arrest van het Gerecht van 10 december 2015 — België/Commissie („ELGF — Uitgaven die aan financiering zijn onttrokken — Uitgaven gedaan door België — Groenten en fruit — Motiveringsplicht — Voorwaarden voor erkenning van een producentenorganisatie — Uitbesteding van wezenlijke activiteiten door een producentenorganisatie — Bedrag dat aan financiering moet worden onttrokken — Evenredigheid”)	47
2016/C 038/62	Zaak T-83/14: Arrest van het Gerecht van 15 december 2015 — LTJ Diffusion/BHIM — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor woordmerk ARTHUR & ASTON — Ouder nationaal beeldmerk Arthur — Geen normaal gebruik van het merk — Artikel 15, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Op onderdelen afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen wijzigt”]	48

2016/C 038/63	Zaak T-124/14: Arrest van het Gerecht van 11 december 2015 — Finland/Commissie [„Elfpo — Aan financiering onttrokken uitgaven — Plattelandsontwikkeling — Eenmalige financiële correctie — Subsidiabiliteit van uitgaven voor de aankoop van tweedehands machines en bedrijfsuitrusting — Afwijkende regeling voor micro-, kleine en middelgrote ondernemingen — Artikel 55, lid 1, van verordening (EG) nr. 1974/2006”]	49
2016/C 038/64	Zaak T-354/14: Arrest van het Gerecht van 9 december 2015 — Comercializadora Eloro/BHIM — Zumex Group (zumex) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk ZUMEX — Ouder nationaal woordmerk JUMEX — Geen normaal gebruik van het oudere merk — Artikel 42, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009”]	49
2016/C 038/65	Zaak T-615/14: Arrest van het Gerecht van 10 december 2015 — Fútbol Club Barcelona/BHIM (Weergave van de contouren van een schild) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat de contouren van een schild weergeeft — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Ontbreken van door het gebruik verkregen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 3, van verordening nr. 207/2009”]	50
2016/C 038/66	Zaak T-690/14: Arrest van het Gerecht van 10 december 2015 — Sony Computer Entertainment Europe/BHIM — Marpefa (Vieta) [„Gemeenschapsmerk — Vervalprocedure — Gemeenschapsbeeldmerk Vieta — Normaal gebruik van het merk — Wijze van gebruik — Artikelen 15, lid 1, en 51, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 — Vorm die op onderdelen afwijkt zonder dat het onderscheidend vermogen wordt gewijzigd — Bewijs van het gebruik voor ingeschreven waren”]	51
2016/C 038/67	Zaak T-751/14: Arrest van het Gerecht van 11 december 2015 — Hikari Miso/BHIM — Nishimoto Trading (Hikari) [„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Hikari — Ouder nationaal woordmerk HIKARI — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]	51
2016/C 038/68	Zaak T-373/12: Beschikking van het Gerecht van 1 december 2015 — REWE-Zentral/BHIM — Planet GDZ (PRO PLANET) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Intrekking van de oppositie — Afdoening zonder beslissing”)	52
2016/C 038/69	Zaak T-215/14: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — Gmina Miasto Gdynia en Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Vervanging van de bestreden handeling in de loop van het geding — Aanpassing van de vorderingen — Gelijktijdig beroep tegen het nieuwe besluit — Afdoening zonder beslissing”)	53
2016/C 038/70	Zaak T-217/14: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — Gmina Kosakowo/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Vervanging van de bestreden handeling in de loop het geding — Afdoening zonder beslissing”)	53
2016/C 038/71	Zaak T-513/14: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 GreenPack/BHIM (greenpack) („Gemeenschapsmerk — Weigering van inschrijving — Intrekking van de inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)	54
2016/C 038/72	Zaak T-694/14: Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — EREF/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 — Vereniging — Geen rechtstreekse geraaktheid van de leden — Niet-ontvankelijkheid”)	55
2016/C 038/73	Zaak T-766/14: Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — Actega Terra/BHIM — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) [„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk FoodSafe — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”]	55

2016/C 038/74	Zaak T-809/14: Beschikking van het Gerecht van 27 november 2015 — Italië/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Regeling van het taalgebruik — Kennisgeving van vacature voor een post van directeur van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie — Taaleisen in de online sollicitatiemodule — Gesteld verschil met de in het Publicatieblad gepubliceerde kennisgeving van vacature — Door de Commissie na afsluiting van de procedure van indiening van de sollicitaties verzonden brief — Niet-ontvankelijkheid”)	56
2016/C 038/75	Zaak T-814/14: Beschikking van het Gerecht van 1 december 2015 — Banco Espírito Santo/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Steun van de Portugese autoriteiten ter afwikkeling van de financiële instelling Banco Espírito Santo, SA — Oprichting van een ‚bridge bank’ — Besluit om geen bezwaar te maken — Toezeggingen van de Portugese autoriteiten — Toezicht op de naleving van de toezeggingen door een gevolmachtigde — Vergoeding van de gevolmachtigde door de ‚bad bank’ — Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid”)	56
2016/C 038/76	Zaak T-845/14: Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — August Brötje/BHIM (HydroComfort) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk HydroComfort — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”]	57
2016/C 038/77	Zaak T-41/15: Beschikking van het Gerecht van 2 december 2015 — Novartis/BHIM — Mabxience (HERTIXAN) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Intrekking van de inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)	58
2016/C 038/78	Zaak T-118/15: Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — Slovenië/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — EOGFL — Afdeling Garantie — ELGF en Elfpo — Beroepstermijn — Aanvang — Termijnoverschrijding — Niet-ontvankelijkheid”)	58
2016/C 038/79	Zaak T-202/15: Beschikking van het Gerecht van 20 november 2015 — Zitro IP/BHIM (WORLD OF BINGO) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk WORLD OF BINGO — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Kennelijk rechtens ongegrond beroep”]	59
2016/C 038/80	Zaak T-203/15: Beschikking van het Gerecht van 20 november 2015 — Zitro IP/BHIM (WORLD OF BINGO) [„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk WORLD OF BINGO — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Kennelijk rechtens ongegrond beroep”]	60
2016/C 038/81	Zaak T-213/15: Beschikking van het Gerecht van 2 december 2015 — Lidl Stiftung/BHIM — toom Baumarkt (Super-Samstag) („Gemeenschapsmerk — Vordering tot nietigverklaring — Intrekking van vordering tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”)	60
2016/C 038/82	Zaak T-329/15: Beschikking van het Gerecht van 17 november 2015 — Certuss Dampfautomaten/BHIM — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Intrekking van de oppositie — Afdoening zonder beslissing”)	61
2016/C 038/83	Zaak T-474/15 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 10 december 2015 — GGP Italy/Commissie („Kort geding — Richtlijn 2006/42/EG — Bescherming van de gezondheid en de veiligheid van consumenten en werknemers ten aanzien van de risico’s die uit het gebruik van machines voortvloeien — Maatregel van de Letse autoriteiten waarbij een type grasmaaier wordt verboden — Besluit van de Commissie waarbij de maatregel gerechtvaardigd wordt verklaard — Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)	61

2016/C 038/84	Zaak T-580/15: Beroep ingesteld op 6 oktober 2015 — Flamagas/BHIM — MatMind (CLIPPER)	62
2016/C 038/85	Zaak T-607/15: Beroep ingesteld op 27 oktober 2015 — Yieh United Steel/Commissie	63
2016/C 038/86	Zaak T-614/15: Beroep ingesteld op 29 oktober 2015 — Azur Space Solar Power/BHIM (Afbeelding van een zwarte streep)	64
2016/C 038/87	Zaak T-671/15: Beroep ingesteld op 23 november 2015 — E-Control/ACER	64
2016/C 038/88	Zaak T-675/15: Beroep ingesteld op 20 november 2015 — Shanxi Taigang Stainless Steel/Commissie	65
2016/C 038/89	Zaak T-680/15: Beroep ingesteld op 20 november 2015 — Les Éclaires/BHIM — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Zaak T-681/15: Beroep ingesteld op 20 november 2015 — Environmental Manufacturing/BHIM — Société Elmar Wolf (Afbeelding van de kop van een wolf)	67
2016/C 038/91	Zaak T-685/15: Beroep ingesteld op 26 november 2015 — Sulayr Global Service/BHIM — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Zaak T-693/15: Beroep ingesteld op 27 november 2015 — Clover Canyon/BHIM — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Zaak T-694/15: Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Micula/Commissie	69
2016/C 038/94	Zaak T-695/15: Beroep ingesteld op 24 november 2015 — BMB/BHIM — Ferrero (containers, bonbondozen)	70
2016/C 038/95	Zaak T-696/15: Beroep ingesteld op 1 december 2015 — Bodegas Vega Sicilia/BHIM (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Zaak T-700/15: Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Volfas Engelman/BHIM — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Zaak T-701/15: Beroep ingesteld op 25 november 2015 — Stock Polska/BHIM — Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Zaak T-706/15: Beroep ingesteld op 2 december 2015 — Makhlouf/Raad	73
2016/C 038/99	Zaak T-713/15: Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Pharm-a-care Laboratories/BHIM — Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Zaak T-717/15: Beroep ingesteld op 4 december 2015 — Drugsrus/EMA	74
2016/C 038/101	Zaak T-211/15 P: Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — Necci/Commissie	75

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2016/C 038/01)

Laatste publicatie

PB C 27 van 25.1.2016

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 16 van 18.1.2016

PB C 7 van 11.1.2016

PB C 429 van 21.12.2015

PB C 414 van 14.12.2015

PB C 406 van 7.12.2015

PB C 398 van 30.11.2015

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Benoeming van de griffier

(2016/C 038/02)

Tijdens zijn algemene vergadering van 27 oktober 2015 heeft het Hof de heer Alfredo Calot Escobar overeenkomstig artikel 18 van het Reglement voor de procesvoering herbenoemd tot griffier van het Hof van Justitie van de Europese Unie voor de periode van 7 oktober 2016 tot en met 6 oktober 2022.

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 1 december 2015 — Europees Parlement, Europese Commissie/Raad van de Europese Unie

(Gevoegde zaken C-124/13 en C-125/13) ⁽¹⁾

[Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU) nr. 1243/2012 — Keuze van de rechtsgrondslag — Artikel 43, leden 2 en 3, VWEU — Politiek besluit — Langetermijnplan voor kabeljauwbestanden]

(2016/C 038/03)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Europees Parlement (vertegenwoordigers: I. Liukkonen, L. G. Knudsen en R. Kaškina, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bouquet, K. Banks en A. Szymkowska, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino en A. Westerhof Löfflerová, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: M. Sampol Pucurull en N. Díaz Abad, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme en C. Candat, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna, M. Nowacki en A. Miłkowska, gemachtigden)

Dictum

- 1) Verordening (EU) nr. 1243/2012 van de Raad van 19 december 2012 houdende wijziging van verordening (EG) nr. 1342/2008 tot vaststelling van een langetermijnplan voor kabeljauwbestanden en de bevissing van deze bestanden wordt nietig verklaard.
- 2) De gevolgen van verordening nr. 1243/2012 worden gehandhaafd tot aan de inwerkingtreding, binnen een redelijke termijn van maximaal twaalf maanden te rekenen vanaf 1 januari van het jaar volgend op de datum van uitspraak van het onderhavige arrest, van een nieuwe verordening die is gebaseerd op de juiste rechtsgrondslag, namelijk artikel 43, lid 2, VWEU.
- 3) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.
- 4) Het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek en de Republiek Polen dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 156 van 1.6.2013.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

(Zaak C-166/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Richtlijn 89/665/EEG — Beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid — Beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten — Beroepstermijn — Nationale wetgeving die voor de schadevordering de voorafgaande vaststelling van de onrechtmatigheid van de procedure vereist — Vervaltermijn die ingaat ongeacht of de eiser kennis heeft van de onrechtmatigheid)

(2016/C 038/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

in tegenwoordigheid van: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Dictum

Het recht van de Europese Unie, met name het beginsel van doeltreffendheid, staat in de weg aan een nationale regeling die voor het instellen van een beroep tot schadevergoeding wegens inbreuk op een aanbestedingsrechtelijke regel, vereist dat vooraf wordt vastgesteld dat de procedure voor het plaatsen van de betrokken opdracht onrechtmatig was vanwege het ontbreken van een voorafgaande bekendmaking van een aankondiging van de opdracht, wanneer voor deze vordering tot vaststelling van onrechtmatigheid een vervaltermijn van zes maanden geldt, die ingaat op de dag volgend op de gunning van de betrokken overheidsopdracht, en dit ongeacht of de eiser al dan niet kennis kon hebben van het bestaan van de onrechtmatigheid van dit besluit van de aanbestedende dienst.

⁽¹⁾ PB C 282 van 25.8.2014.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 3 december 2015 — Italiaanse Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-280/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Regionaal beleid — Regionaal Operationeel Programma ROP Puglia (Italië), in het kader van doelstelling nr. 1 (2000-2006) — Vermindering van de communautaire financiële bijstand aanvankelijk toegekend door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling]

(2016/C 038/05)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Recchia en A. Steiblytè, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 315 van 15.9.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Pfothenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Zaak C-301/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Verordening (EG) nr. 1/2005 — Artikel 1, lid 5 — Dierenbescherming tijdens het vervoer — Vervoer van zwerfhonden van een lidstaat naar een andere door een vereniging voor dierenbescherming — Begrip „economische bedrijvigheid” — Richtlijn 90/425/EEG — Artikel 12 — Begrip „handelaars die werkzaam zijn in het intracommunautaire verkeer”]

(2016/C 038/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Verwerende partij: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

in aanwezigheid van: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dictum

- 1) Het begrip „economische bedrijvigheid” in de zin van artikel 1, lid 5, van verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten en tot wijziging van de richtlijnen 64/432/EEG en 93/119/EG en van verordening (EG) nr. 1255/97, moet aldus worden uitgelegd dat het een activiteit als in het hoofdgeding betreft, waarbij een vereniging van openbaar nut zwerfhonden van een lidstaat naar een andere vervoert met het doel deze honden te herplaatsen bij personen die zich ertoe hebben verbonden ze te houden en een bedrag te betalen dat de door deze vereniging gemaakte kosten in beginsel dekt.
- 2) Het begrip „handelaars die werkzaam zijn in het intracommunautaire verkeer” in de zin van artikel 12 van richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/60/EEG van de Raad van 30 juni 1992, moet aldus worden uitgelegd dat het met name een vereniging van openbaar nut betreft, die zwerfhonden van een lidstaat naar een andere vervoert met het doel deze honden te herplaatsen bij personen die zich ertoe hebben verbonden ze te houden en een bedrag te betalen dat de door deze vereniging gemaakte kosten in beginsel dekt.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Ráckevei Járásbíróság — Hongarije) — Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Zaak C-312/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2004/39/EG — Artikelen 4, lid 1, en 19, leden 4, 5 en 9 — Markten voor financiële instrumenten — Begrip „beleggingsdiensten en -activiteiten” — Bepalingen ter bescherming van de belegger — Bij het verrichten van beleggingsdiensten voor cliënten in acht te nemen gedragsregels — Verplichting om de geschiktheid of de passendheid van de te verrichten dienst te beoordelen — Contractuele gevolgen van de niet-nakoming van deze verplichting — Consumentenkredietovereenkomst — In vreemde valuta opgestelde lening — Vrijgave en terugbetaling van de lening in de nationale valuta — Bedingen inzake de wisselkoers)

(2016/C 038/07)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Ráckevei Járásbíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banif Plus Bank Zrt.

Verwerende partijen: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Dictum

Artikel 4, lid 1, punt 2, van richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn 93/22/EEG van de Raad moet aldus worden uitgelegd dat, onder voorbehoud van verificatie door de verwijzende rechter, niet als een beleggingsdienst of -activiteit in de zin van die bepaling kunnen worden aangemerkt, bepaalde door een kredietinstelling op grond van bedingen van een leningsovereenkomst in vreemde valuta als in het hoofdgeding verrichte wisseltransacties waarbij het bedrag van de lening wordt bepaald op basis van de aankoopkoers van de vreemde valuta op de datum van vrijgave van het geld en de bedragen van de maandelijkse afbetalingen worden bepaald op basis van de verkoopkoers van die vreemde valuta op de datum waarop iedere maandelijkse afbetaling wordt berekend.

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG

(Zaak C-326/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2002/22/EG — Elektronischecommunicatienetwerken en -diensten — Gebruikersrechten — Recht van abonnees om hun contract zonder boete op te zeggen — Tariefwijziging uit hoofde van contractuele voorwaarden — Tariefverhoging bij verhoging van de consumentenprijs)

(2016/C 038/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verein für Konsumenteninformation

Verwerende partij: A1 Telekom Austria AG

Dictum

Artikel 20, lid 2, van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, moet aldus worden uitgelegd dat een wijziging van de tarieven voor een dienst op het gebied van elektronischecommunicatienetwerken en -diensten, die wordt doorgevoerd op basis van een beding voor tariefaanpassingen dat is opgenomen in de algemene verkoopvoorwaarden die worden gebruikt door een onderneming die deze diensten levert, volgens welk beding een dergelijke aanpassing afhankelijk is van een objectieve consumentenprijsindex die wordt opgesteld door een publieke instelling, geen „wijziging in de voorwaarden” vormt in de zin van deze bepaling, die de abonnee het recht geeft zijn contract zonder boete op te zeggen.

⁽¹⁾ PB C 339 van 29.9.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 december 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Bruxelles — België) — Quenon K. SPRL/Beobank SA, voorheen Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, voorheen Citilife SA

(Zaak C-338/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Zelfstandige handelsagenten — Richtlijn 86/653/EEG — Artikel 17, lid 2 — Verbreking van de agentuurovereenkomst door de principaal — Vergoeding van de agent — Verbod op cumulatie van het stelsel van klantenvergoeding en het stelsel van herstel van het nadeel — Recht van de agent op bijkomende schadevergoeding naast de klantenvergoeding — Voorwaarden)

(2016/C 038/09)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Bruxelles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Quenon K. SPRL

Verwerende partijen: Beobank SA, voorheen Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, voorheen Citilife SA

Dictum

- 1) Artikel 17, lid 2, van richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling waarin is bepaald dat de handelsagent bij de beëindiging van de agentuurovereenkomst zowel recht heeft op een klantenvergoeding van maximaal een jaar beloning als op bijkomende schadevergoeding wanneer die vergoeding de werkelijk geleden schade niet volledig dekt, voor zover een dergelijke regeling er niet toe leidt dat de agent tweemaal een vergoeding ontvangt voor het verlies van provisies door de verbreking van die overeenkomst.

- 2) Artikel 17, lid 2, onder c), van richtlijn 86/653 moet aldus worden uitgelegd dat voor de toekenning van schadevergoeding niet vereist is dat een aan de principaal toerekenbare fout wordt aangetoond die in oorzakelijk verband staat met de beweerde schade, maar wel dat de beweerde schade verschilt van de door de klantenvergoeding vergoede schade.

⁽¹⁾ PB C 339 van 29.9.2014.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa — Letland) — SIA „Maxima Latvija”/Konkurences padome

(Zaak C-345/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Mededinging — Artikel 101, lid 1, VWEU — Toepassing van een soortgelijke nationale regeling — Bevoegdheid van het Hof — Begrip „overeenkomst met mededingingsbeperkende strekking” — Handelshuurovereenkomsten — Winkelcentra — Recht van de ankerhuurder om zich te verzetten tegen de verhuur door de verhuurder van winkelruimte aan derden)

(2016/C 038/10)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA „Maxima Latvija”

Verwerende partij: Konkurences padome

Dictum

- 1) Artikel 101, lid 1, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat de loutere omstandigheid dat een handelshuurovereenkomst voor de verhuur van een supermarkt in een winkelcentrum, een clausule bevat die de huurder het recht toekent om zich te verzetten tegen de verhuur, door de verhuurder, van winkelruimte in dat centrum aan andere huurders, niet impliceert dat die overeenkomst een mededingingsbeperkende strekking in de zin van die bepaling heeft.
- 2) Handelshuurovereenkomsten als die in het hoofdgeding, waarvan na een grondige analyse van de economische en juridische context waarin ze gelden, en van de bijzonderheden van de betrokken referentiemarkt blijkt dat ze aanzienlijk bijdragen tot een mogelijke afscherming van die markt, kunnen worden beschouwd als overeenkomsten die „tot gevolg” hebben dat de mededinging wordt verhinderd, beperkt of vervalst in de zin van artikel 101, lid 1, VWEU. Het belang van de bijdrage van elke overeenkomst tot die afscherming hangt onder meer af van de marktpositie van de contractpartijen en de duur van de overeenkomst.

⁽¹⁾ PB C 329 van 22.9.2014.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Zaak C-487/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Milieu — Afvalstoffen — Overbrenging daarvan — Verordening (EG) nr. 1013/2006 — Overbrenging binnen de Europese Unie — Andere plaats van binnenkomst dan die welke is vermeld in de kennisgeving en in de voorafgaande toestemming — Wezenlijke wijzigingen van de bijzonderheden van een overbrenging van afvalstoffen — Illegale overbrenging — Evenredigheid van de administratieve geldboete]

(2016/C 038/11)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Total Waste Recycling SRL

Verwerende partij: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Dictum

- 1) Artikel 17, lid 1, van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 669/2008 van de Commissie van 15 juli 2008, moet aldus worden uitgelegd dat de overbrenging van afvalstoffen, zoals die welke in bijlage IV van deze verordening zijn opgenomen, in het land van doorvoer via een andere grenspost dan die welke in het kennisgevingsdocument is aangegeven en waarvoor de bevoegde autoriteiten toestemming hebben verleend, dient te worden aangemerkt als een wezenlijke wijziging van de bijzonderheden en/of de voorwaarden van een transport waarvoor toestemming is verleend, zodat de omstandigheid dat de bevoegde autoriteiten niet op de hoogte zijn gebracht van die wijziging ertoe dat leidt dat het een illegale overbrenging van afvalstoffen betreft, aangezien deze „feitelijk niet met de kennisgeving of de vervoersdocumenten overeenstemt” in de zin van artikel 2, punt 35, onder d), van die verordening.
- 2) Artikel 50, lid 1, van verordening nr. 1013/2006, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 669/2008, dat bepaalt dat de sancties die de lidstaten op inbreuken op de bepalingen van deze verordening toepassen doeltreffend moeten zijn, dient aldus te worden uitgelegd dat de oplegging van een geldboete ter bestraffing van de overbrenging van afvalstoffen, zoals die welke in bijlage IV bij deze verordening zijn opgenomen, in het land van doorvoer via een andere grensovergang dan die welke is vermeld in het kennisgevingsdocument waarvoor de bevoegde autoriteiten toestemming hebben verleend, en waarbij het basisbedrag van die boete even hoog is als de boete die wordt toegepast in geval van niet-nakoming van de verplichting om toestemming te verkrijgen en een voorafgaande schriftelijke kennisgeving te verrichten, enkel als evenredig kan worden beschouwd indien uit de omstandigheden waarin de inbreuk is gepleegd kan worden afgeleid dat het om even zware inbreuken gaat. Het staat aan de nationale rechter om, rekening houdend met alle feitelijke en juridische omstandigheden die de bij hem aanhangig gemaakte zaak kenmerken, inzonderheid de gevaren die de inbreuk kan opleveren voor de bescherming van het milieu en de gezondheid van de mens, te beoordelen of het boetebedrag niet verder gaat dan nodig is ter bereiking van de doelstelling een hoog niveau van bescherming van het milieu en de gezondheid van de mens te waarborgen.

⁽¹⁾ PB C 7 van 12.1.2015.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanje) — Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios, S.L. en Fondo de Garantía Salarial

(Zaak C-509/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/23/EG — Artikel 1, lid 1 — Overgang van ondernemingen — Behoud van de rechten van de werknemers — Verplichting tot overname van de werknemers door de verkrijger — Overheidsbedrijf dat zich bezighoudt met publieke dienstverlening — Dienstverlening door een ander bedrijf op grond van een overeenkomst tot uitvoering van publieke dienstverlening — Besluit de overeenkomst na afloop niet te verlengen — Behoud van de identiteit van de economische eenheid — Werkzaamheden waarbij uitrusting de voornaamste factor is — Geen overname van het personeel)

(2016/C 038/12)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Verwerende partijen: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios, S.L. en Fondo de Garantía Salarial

Dictum

Artikel 1, lid 1, van richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen moet aldus worden uitgelegd dat deze richtlijn van toepassing is wanneer een overheidsbedrijf dat verantwoordelijk is voor de economische activiteit bestaande in het overladen van intermodale transporteenheden, middels een overeenkomst tot uitvoering van publieke dienstverlening de exploitatie van die activiteit opdraagt aan een ander bedrijf en aan dat bedrijf de benodigde, aan het overheidsbedrijf toebehorende voorzieningen en uitrusting beschikbaar stelt, maar later besluit die overeenkomst te beëindigen en het personeel van dat bedrijf niet over te nemen omdat het die activiteit voortaan zelf zal uitvoeren met zijn eigen personeel.

⁽¹⁾ PB C 26 van 26.1.2015.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Hauptzollamt Frankfurt am Main/Duval GmbH & Co. KG

(Zaak C-44/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Douane-Unie en gemeenschappelijk douanetarief — Tariefindeling — Gecombineerde nomenclatuur — Post 9025 — Begrip ‚thermometer’ — Testindicatoren voor eenmalig gebruik die de blootstelling aan een vooraf bepaalde responstemperatuur aanduiden)

(2016/C 038/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Verwerende partij: Duval GmbH & Co. KG

Dictum

Post 9025 van de gecombineerde nomenclatuur die is opgenomen in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1549/2006 van de Commissie van 17 oktober 2006, moet aldus worden uitgelegd dat daarin papieren testindicatoren van de omgevingstemperatuur, in voorkomend geval voorzien van een kunststoffolie, zijn begrepen, die, zoals de producten in het hoofdgeding, door onomkeerbare verkleuring en zonder mogelijkheid van later hergebruik, aangeven of een of meer temperatuurdrempels zijn bereikt.

⁽¹⁾ PB C 127 van 20.4.2015.

**Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 3 december 2015 — PP Nature-Balance Lizenz GmbH/
Europese Commissie**

(Zaak C-82/15 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Richtlijn 2001/83/EG — Artikelen 31 en 116 — Besluit van de Commissie waarbij de lidstaten worden gelast nationale vergunningen voor het in de handel brengen van geneesmiddelen voor menselijk gebruik met de werkzame stof „tolperisone” in te trekken en te wijzigen)

(2016/C 038/14)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (vertegenwoordiger: M. Ambrosius, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B.-R. Killmann, A. Sipos en M. Šimerdová, gemachtigden)

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) PP Nature-Balance Lizenz GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 127 van 20.4.2015.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA

(Zaak C-592/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Artikel 191, lid 2, VWEU — Richtlijn 2004/35/EG — Milieuaansprakelijkheid — Nationale regeling volgens welke de overheid eigenaars van vervuilde gronden die niet tot de vervuiling ervan hebben bijgedragen niet kan verplichten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en die slechts voorziet in de verplichting tot vergoeding van de door de overheid uitgevoerde maatregelen — Verenigbaarheid met het beginsel dat de vervuiler betaalt, het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden)

(2016/C 038/15)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Verwerende partij: Ediltecnica SpA

Dictum

Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling als in het hoofdgeding aan de orde, volgens welke, wanneer niet kan worden vastgesteld wie verantwoordelijk is voor de vervuiling van een grond of het onmogelijk is de verantwoordelijke persoon herstelmaatregelen te doen uitvoeren, de bevoegde instantie de niet voor de verontreiniging verantwoordelijke eigenaar van die grond niet kan gelasten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en laatstgenoemde slechts gehouden is de kosten van de door de bevoegde instantie uitgevoerde maatregelen te vergoeden tot maximaal de marktwaarde van de grond zoals vastgesteld na uitvoering van die maatregelen.

⁽¹⁾ PB C 52 van 22.2.2014.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Tamoil Italia SpA/Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Zaak C-156/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Artikel 191, lid 2, VWEU — Richtlijn 2004/35/EG — Milieuaansprakelijkheid — Nationale regeling volgens welke de overheid eigenaars van vervuilde gronden die niet tot de vervuiling ervan hebben bijgedragen niet kan verplichten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en die slechts voorziet in de verplichting tot vergoeding van de door de overheid uitgevoerde maatregelen — Verenigbaarheid met het beginsel dat de vervuiler betaalt, het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden)

(2016/C 038/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tamoil Italia SpA

Verwerende partij: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

in tegenwoordigheid van: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Dictum

Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale regeling als in het hoofdgeding aan de orde, volgens welke, wanneer niet kan worden vastgesteld wie verantwoordelijk is voor de vervuiling van een grond of het onmogelijk is de verantwoordelijke persoon herstelmaatregelen te doen uitvoeren, de bevoegde instantie de niet voor de verontreiniging verantwoordelijke eigenaar van die grond niet kan gelasten preventie- en herstelmaatregelen uit te voeren, en laatstgenoemde slechts gehouden is de kosten van de door de bevoegde instantie uitgevoerde maatregelen te vergoeden tot maximaal de marktwaarde van de grond zoals vastgesteld na uitvoering van die maatregelen.

⁽¹⁾ PB C 194 van 24.6.2014.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 30 september 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Zaak C-424/14) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 213 en 214 — Verzuim opgave te doen van het begin van een activiteit — Vrijstelling van kleine ondernemingen — Sanctie)

(2016/C 038/17)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jácint Gábor Balogh

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Dictum

- 1) Artikel 213, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling die een belastingplichtige de verplichting oplegt, opgave te doen van het begin van een economische activiteit wanneer het product van deze activiteit het plafond voor toepassing van de vrijstelling voor kleine ondernemingen niet overschrijdt, en de belastingplichtige niet van plan is een belastbare activiteit uit te oefenen.
- 2) Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het niet eraan in de weg staat dat een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd aan de belastingplichtige die niet voldoet aan zijn verplichting, opgave te doen van het begin van een economische activiteit wanneer het product van deze activiteit het plafond voor toepassing van de vrijstelling voor kleine ondernemingen niet overschrijdt. Het staat aan de verwijzende rechterlijke instantie, te beoordelen of, in het hoofdgeding, de opgelegde sanctie in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ PB C 439 van 8.12.2014.

Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 6 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale ordinario di Torino — Italië) — Ford Motor Company/Wheeltrims srl

(Zaak C-500/14) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Modellen — Richtlijn 98/71/EG — Artikel 14 — Verordening (EG) nr. 6/2002 — Artikel 110 — „Reparatieclausule” — Gebruik door een derde van een merk zonder dat de houder hiertoe toestemming heeft gegeven, voor reserveonderdelen of accessoires voor auto's, die identiek zijn aan de waren waarvoor het merk is ingeschreven]

(2016/C 038/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale ordinario di Torino

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ford Motor Company

Verwerende partij: Wheeltrims srl

Dictum

Artikel 14 van richtlijn 98/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 inzake de rechtsbescherming van modellen en artikel 110 van verordening (EG) nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende gemeenschapsmodellen moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet toestaan, in afwijking van het bepaalde in richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten en verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk, dat een fabrikant van reserveonderdelen en accessoires voor auto's, zoals wieldompen, op zijn waren een teken dat gelijk is aan een merk dat onder meer voor dergelijke waren door een autoconstructeur is ingeschreven, zonder diens toestemming aanbrengt met de motivering dat het gebruik dat aldus van het merk wordt gemaakt de enige mogelijkheid is om het betrokken voertuig te repareren en het daarmee, als samengesteld voortbrengsel, zijn oorspronkelijke vorm terug te geven.

⁽¹⁾ PB C 46 van 9.2.2015.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 6 oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Zaak C-517/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Verordening (EG) nr. 510/2006 — Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen — Registratie van de benaming „Edam Holland” — Producenten die gebruik maken van de naam „edam” — Ontbreken van procesbelang]

(2016/C 038/19)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (vertegenwoordigers: M. Loschelder en V. Schoene, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Schima, J. Guillem Carrau en G. von Rintelen, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: B. Koopman en M. Bulterman, gemachtigden), Nederlandse Zuivelorganisatie (vertegenwoordigers: P. van Ginneken en G. Béquet, advocaten)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse Zuivelorganisatie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 26 van 26.1.2015.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 6 oktober 2015 — Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Zaak C-519/14 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Verordening (EG) nr. 510/2006 — Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen — Registratie van de benaming „Gouda Holland” — Producenten die gebruik maken van de naam „gouda” — Ontbreken van procesbelang]

(2016/C 038/20)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (vertegenwoordigers: M. Loschelder en V. Schoene, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Schima, J. Guillem Carrau en G. von Rintelen, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. Bulterman en B. Koopman, gemachtigden), Nederlandse Zuivelorganisatie (vertegenwoordigers: P. van Ginneken en G. Béquet, advocaten)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.* wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse Zuivelorganisatie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 16 van 19.1.2015.

Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 22 oktober 2015 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-530/14 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Staatssteun — Griekse casino's — Stelsel waarbij een heffing van 80 % wordt ingesteld op toegangsbewijzen met een verschillende prijs — Besluit waarbij de steun onverenigbaar met de interne markt is verklaard — Begrip „staatssteun” — Voordeel — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)

(2016/C 038/21)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bouchagiar en P.J. Loewenthal, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: K. Boskovits en P. Mylonopoulos, gemachtigden)

Dictum

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 26 van 26.1.2015.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 1 december 2015 — Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd/Raad van de Europese Unie, Europese Commissie

(Zaak C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Schadevordering — Beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten wegens de situatie in Zimbabwe — Schrapping van de belanghebbende van de lijst van de betrokken personen en entiteiten — Vergoeding van de geleden morele schade)

(2016/C 038/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (vertegenwoordigers: H. Mercer QC, I. Quirk, Barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Étienne en B. Driessen, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Bartelt en M. Konstantinidis, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd en Georgiadis Trucking (Private) Ltd worden verwezen in hun eigen kosten alsmede in die van de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 46 van 9.2.2015.

Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 21 september 2015 — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL/Europese Commissie

(Zaak C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Europese Commissie)

(2016/C 038/23)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (vertegenwoordiger: J.-Y. Steyt, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: A. Aresu, gemachtigde)

Dictum

- 1) Het verzoek wordt afgewezen.
- 2) *Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL*, wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 73 van 2.3.2015.

Beschikking van het Hof (Tweede kamer) van 29 september 2015 — ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias/Europese Commissie

(Zaak C-2/15 SA) ⁽¹⁾

(Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Europese Commissie)

(2016/C 038/24)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (vertegenwoordiger: S. Paliou, dikigoros)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en R. Lyal, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het verzoek wordt afgewezen.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 118 van 13.4.2015.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 19 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Oradea — Roemenië) — Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA e.a.

(Zaak C-74/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Bescherming van de consument — Richtlijn 93/13/EEG — Artikelen 1, lid 1, en 2, onder b) — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Borgtochtovereenkomst en hypotheekovereenkomst die zijn gesloten tussen een kredietinstelling en natuurlijke personen die handelen voor doeleinden die buiten hun bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen en die geen functionele band hebben met de vennootschap waarvoor zij zekerheid stellen]

(2016/C 038/25)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Oradea

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Verwerende partijen: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA — Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, in liquidatie, SC Crisco SRL

Dictum

De artikelen 1, lid 1, en 2, onder b), van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moeten aldus worden uitgelegd dat deze richtlijn van toepassing kan zijn op een hypotheek of borgtochtovereenkomst die tussen een natuurlijke persoon en een kredietinstelling is gesloten ter waarborging van de verplichtingen die een vennootschap in een kredietovereenkomst jegens die instelling is aangegaan, wanneer die natuurlijke persoon heeft gehandeld voor doeleinden die buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen en geen functionele band heeft met die vennootschap.

⁽¹⁾ PB C 171 van 26.5.2015.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 21 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Krajský súd v Košiciach — Slowakije) — Kovožber s. r. o./Daňový úrad Košice

(Zaak C-120/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 183 — Teruggaaf van het btw-overschot — Nationale regeling op grond waarvan pas na het verstrijken van een termijn van tien dagen na afloop van een belastingcontrole verdragingsrente wordt berekend met betrekking tot de teruggaaf van het btw-overschot]

(2016/C 038/26)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Krajský súd v Košiciach

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Kovožber s. r. o.

Verwerende partij: Daňový úrad Košice

Dictum

Artikel 183, eerste alinea, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als in het hoofdgeding, op grond waarvan pas na het verstrijken van een termijn van tien dagen na afloop van de belastingcontrole verdragingsrente wordt berekend met betrekking tot de teruggaaf van een overschot aan belasting over de toegevoegde waarde.

⁽¹⁾ PB C 213 van 29.6.2015.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 17 november 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanje) — María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Zaak C-137/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Richtlijn 79/7/EEG — Artikel 4, lid 1 — Gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Deeltijdwerkers, voornamelijk van het vrouwelijke geslacht — Nationale regeling die voorziet in een maximumbedrag van de werkloosheidsuitkering — Regeling die voor de berekening van dat bedrag gebruikmaakt van de verhouding tussen de arbeidstijd van de betrokken deeltijdwerkers en de arbeidstijd van de voltijdwerkers)

(2016/C 038/27)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: María Pilar Plaza Bravo

Verwerende partij: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Dictum

Artikel 4, lid 1, van richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid verzet zich in omstandigheden als in het hoofdgeding niet tegen een nationale bepaling op grond waarvan voor de berekening van het volledige bedrag van de werkloosheidsuitkering voor een werknemer bij verlies van zijn enige baan, die een deeltijdbaan is, op het bij wet vastgestelde maximumbedrag van de werkloosheidsuitkering een verlagingcoëfficiënt voor deeltijdwerk wordt toegepast die overeenkomt met het percentage dat de arbeidstijd van de deeltijdwerker uitmaakt ten opzichte van de arbeidstijd van een vergelijkbare voltijdwerker.

⁽¹⁾ PB C 178 van 1.6.2015.

Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 23 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Lisboa — Portugal) — Cruz & Companhia Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Zaak C-152/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Gemeenschappelijke ordening van de markten — Verordening (EEG) nr. 3665/87 — Artikelen 4, lid 1, en 13 — Verordening (EEG) nr. 2220/85 — Artikel 19, lid 1, onder a) — Voorwaarden voor de vrijgave van de zekerheid die is gesteld om de terugbetaling van het voorschot te waarborgen — Voorwaarden voor de toekenning van de restitutie — Gezonde handelskwaliteit van de uitgevoerde producten — Inaanmerkingneming, voor de toekenning van de restitutie, van de feiten die de bevoegde autoriteit heeft vastgesteld in het kader van een controle die heeft plaatsgevonden na de daadwerkelijke uitvoer en de inkleding van de producten — Uitlegging van het arrest Cruz & Companhia (C-128/13, EU: C:2014:2432)]

(2016/C 038/28)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cruz & Companhia Lda

Verwerende partijen: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Dictum

Artikel 19, lid 1, onder a) van verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 3403/93 van de Commissie van 10 december 1993, moet aldus worden uitgelegd dat de zekerheid die een exporteur heeft gesteld om de terugbetaling van het ontvangen voorschot op de uitvoerrestitutie te waarborgen, kan worden uitgewonnen wanneer in het kader van een controle die heeft plaatsgevonden na de daadwerkelijke uitvoer en de inklaring van de betrokken producten, wordt vastgesteld dat niet is voldaan aan een van de andere voorwaarden voor de toekenning van deze restitutie, namelijk de voorwaarde inzake de gezonde handelskwaliteit van de uitgevoerde producten zoals bedoeld in artikel 13 van verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1829/94 van de Commissie van 26 juli 1994.

⁽¹⁾ PB C 205 van 22.6.2015.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 25 september 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — Openbaar Ministerie/A.

(Zaak C-463/15 PPU) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Europees aanhoudingsbevel — Artikelen 2, lid 4, en 4, punt 1 — Voorwaarden voor tenuitvoerlegging — Nationaal strafrecht dat voor de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel, naast de dubbele strafbaarheid, als voorwaarde stelt dat het strafbare feit volgens het recht van de uitvoerende lidstaat wordt bestraft met een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel of straf met een maximum van ten minste twaalf maanden)

(2016/C 038/29)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Openbaar Ministerie

Verwerende partij: A.

Dictum

De artikelen 2, lid 4, en 4, punt 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moeten in die zin worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat voor de overlevering op basis van een Europees aanhoudingsbevel in de uitvoerende lidstaat niet alleen de voorwaarde wordt gesteld dat het feit waarvoor dat aanhoudingsbevel is uitgevaardigd strafbaar is naar het recht van die lidstaat, maar ook dat dit feit volgens het recht van deze uitvoerende lidstaat kan worden bestraft met een vrijheidsstraf met een maximum van ten minste twaalf maanden.

⁽¹⁾ PB C 363 van 3.11.2015.

Hogere voorziening ingesteld per faxbericht op 26 januari 2015 door Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 25 november 2014 in zaak T-556/13, Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (vertegenwoordiger: T. Schulte-Beckhausen, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Achtste kamer) heeft bij beschikking van 3 december 2015 de hogere voorziening afgewezen en rekwirant verwezen in zijn eigen kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 21 oktober 2015 — J.J. de Lange tegen Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-548/15)

(2016/C 038/31)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: J.J. de Lange

Verweerder: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 3 van richtlijn 2000/78/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep aldus worden geïnterpreteerd dat deze bepaling van toepassing is op een in fiscale regelgeving opgenomen faciliteit op grond waarvan studiekosten onder bepaalde voorwaarden in mindering kunnen worden gebracht op het belastbare inkomen?

Indien het antwoord op de eerste prejudiciële vraag ontkennend is:

2) Moet het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd, als algemeen beginsel van het recht van de Unie worden toegepast op een fiscale faciliteit op grond waarvan scholingsuitgaven slechts onder bepaalde voorwaarden voor aftrek in aanmerking komen, ook wanneer deze faciliteit buiten de materiële werkingssfeer van richtlijn 2000/78/EG valt en deze regeling het recht van de Unie niet ten uitvoer brengt?

Indien het antwoord op de eerste of de tweede prejudiciële vraag bevestigend is:

3) a. Kunnen verschillen in behandeling in strijd met het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd als algemeen beginsel van het recht van de Unie worden gerechtvaardigd op een wijze als bepaald in artikel 6 van richtlijn 2000/78/EG?

- b. Zo niet, welke criteria gelden bij de toepassing van dit beginsel dan wel voor de rechtvaardiging van een onderscheid naar leeftijd?
- 4) a. Dient artikel 6 van richtlijn 2000/78/EG en/of het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd aldus te worden uitgelegd dat een verschil in behandeling op grond van leeftijd kan worden gerechtvaardigd indien de grond voor dit verschil in behandeling slechts een deel van de gevallen betreft die door dit onderscheid worden geraakt?
- b. Kan een onderscheid naar leeftijd worden gerechtvaardigd door de opvatting van de wetgever dat boven een bepaalde leeftijd, een fiscale faciliteit niet beschikbaar hoeft te zijn vanwege „eigen degene die daarop aanspraak van het met die faciliteit verantwoordelijkheid” van maakt voor het bereiken nagestreefde doel?

(¹) PB L 303, blz. 16.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Craiova (Roemenië) op 28 oktober 2015 — Fondul Proprietatea SA/Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Zaak C-556/15)

(2016/C 038/32)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Craiova

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fondul Proprietatea SA

Verwerende partij: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 107 VWEU aldus worden uitgelegd dat de deelneming van de vennootschap COMPLEXUL ENERGETIC OLTENIA SA in het maatschappelijk kapitaal van de projectvennootschap HIDRO TARNIȚA SA, die de bouw en de exploitatie van de waterkrachtcentrale TARNIȚA — LĂPUȘTEȘTI tot doel heeft, staatssteun voor producenten van wind- en zonne-energie vormt, voor zover de verklaarde doelstelling van het project erin bestaat de optimale omstandigheden te creëren voor de installatie van een groter vermogen in centrales waarin die soorten energie worden geproduceerd, dat wil zeggen (i) dat er sprake is van een door de Staat of met staatsmiddelen bekostigde maatregel, (ii) dat die maatregel selectief is en (iii) dat die maatregel het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden[?]
- 2) Zo ja, moest die staatssteun worden aangemeld overeenkomstig artikel 108, lid 3, VWEU?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 3 november 2015 — Onix Asigurari SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Zaak C-559/15)

(2016/C 038/33)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Onix Asigurari SA

Verwerende partij: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Prejudiciële vraag

Staat het gemeenschaprecht, in het bijzonder artikel 40, lid 6, van richtlijn 92/49/EEG⁽¹⁾, punt 5 van interpretatieve mededeling 2000/C/43/03 van de Commissie en het gemeenschapsrechtelijke beginsel van *home country control*, in de weg aan een uitlegging (zoals de uitlegging van artikel 193, lid 4, van het wetboek van particuliere verzekeringen, goedgekeurd bij wetsbesluit nr. 209 van 7 september 2005, welke uitlegging de verwijzende rechter deelt), volgens welke de toezichthoudende autoriteit van de Staat die een in het kader van het vrij verrichten van diensten handelende verzekeraar ontvangt, in dringende gevallen en ter bescherming van de belangen van de verzekerden en van degenen die recht hebben op verzekeringsuitkeringen, verbodsbesluiten — in het bijzonder besluiten houdende verbod om nieuwe overeenkomsten te sluiten op het grondgebied van de Staat van ontvangst — kan vaststellen die zijn gebaseerd op het discretionaire oordeel dat van meet af aan niet was voldaan, of thans niet meer wordt voldaan, aan een subjectief vereiste voor het verlenen van de vergunning om verzekeringswerkzaamheden te verrichten, met name aan het reputatievereiste?

⁽¹⁾ Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering) (PB L 228, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 30 oktober 2015 — Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni e.a.

(Zaak C-560/15)

(2016/C 038/34)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Europa Way Srl, Persidera SpA

Verwerende partijen: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de bestreden wettelijke regeling en de daaruit voortvloeiende uitvoeringshandelingen in strijd met de bepalingen op grond waarvan de regelgevende bevoegdheid op de televisiemarkt onder de bevoegdheid van een onafhankelijke overheidsinstantie valt [artikelen 3 en 8 van richtlijn 2002/21/EG⁽¹⁾ (kaderrichtlijn), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/140/EG⁽²⁾]
- 2) Zijn de bestreden wettelijke regeling en de daaruit voortvloeiende uitvoeringshandelingen in strijd met de bepalingen [artikel 7 van richtlijn 2002/20/EG⁽³⁾ (machtigingsrichtlijn) en artikel 6 van richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn)] op grond waarvan de onafhankelijke nationale regelgevende instantie van de sector een voorafgaande openbare raadpleging moet houden?
- 3) Verzet het Unierecht, meer in het bijzonder artikel 56 VWEU, artikel 9 van richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn), de artikelen 3, 5 en 7 van richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn), de artikelen 2 en 4 van richtlijn 2002/77/EG⁽⁴⁾ (mededingingsrichtlijn) alsmede de beginselen van non-discriminatie, transparantie, vrijheid van mededinging, evenredigheid, doeltreffendheid en pluralisme op informatiegebied, zich tegen de nietigverklaring van de „beauty contest“-procedure, die was uitgeschreven om te voorkomen dat bij de toewijzing van digitale televisiefrequenties marktdeelnemers onrechtmatig zouden worden uitgesloten en om de deelname van kleine marktdeelnemers mogelijk te maken, alsmede tegen de vervanging van die procedure door een andere op betaling berustende aanbestedingsprocedure, die aan de inschrijvers voorwaarden en verplichtingen oplegt die voordien niet golden voor de reeds op de markt aanwezige marktdeelnemers, zodat deelname aan de aanbesteding duur en onvoordelig wordt?

- 4) Verzet het Unierecht, meer in het bijzonder artikel 56 VWEU, artikel 9 van richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn), de artikelen 3, 5 en 7 van richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn), de artikelen 2 en 4 van richtlijn 2002/77/EG (mededingingsrichtlijn) en artikel 258 VWEU, alsmede de beginselen van non-discriminatie, transparantie, vrijheid van mededinging, evenredigheid, doeltreffendheid en pluralisme op informatiegebied, zich tegen de herconfiguratie van het frequentietoewijzingsplan, waarbij het aantal nationale zenders wordt herleid van 25 naar 22 (met behoud voor de reeds op de markt aanwezige marktdeelnemers van evenveel multiplexen), de aanbestedingskavels tot drie multiplexen worden herleid en frequenties in de VHF-band III worden toegewezen met een risico op sterke interferenties?
- 5) Is de bescherming van het door het Hof van Justitie ontwikkelde beginsel van gewettigd vertrouwen verenigbaar met de nietigverklaring van de „beauty contest”-procedure, die er niet voor heeft gezorgd dat de verzoekende partijen, die reeds tot de kosteloze procedure waren toegelaten, zeker waren van de toewijzing van een aantal te gunnen kavels?
- 6) Is de regeling van de Unie inzake toewijzing van rechten op het gebruik van de frequenties [artikelen 8 en 9 van richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn), artikelen 5 en 7 van richtlijn 2002/20/EG (machtigingsrichtlijn), artikelen 2 en 4 van richtlijn 2002/77/EG (mededingingsrichtlijn)] verenigbaar met een bepaling als artikel 3 quinquies van wetsbesluit nr. 16 van 2012, die indruist tegen de bijzondere kenmerken van de radio- en televisieomroepmarkt?

-
- ⁽¹⁾ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) (PB L 108, blz. 33).
 - ⁽²⁾ Richtlijn 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 tot wijziging van richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, richtlijn 2002/19/EG inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en richtlijn 2002/20/EG betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (PB L 337, blz. 37).
 - ⁽³⁾ Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn) (PB L 108, blz. 21).
 - ⁽⁴⁾ Richtlijn 2002/77/EG van de Commissie van 16 september 2002 betreffende de mededinging op de markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (PB L 249, blz. 21).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op
4 november 2015 — Hans-Peter Ofenböck**

(Zaak C-565/15)

(2016/C 038/35)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partij in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hans-Peter Ofenböck

Prejudiciële vragen

1. Verzet richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (richtlijn oneerlijke handelspraktijken; hierna: „UGP-RL”) ⁽¹⁾, zich tegen de toepassing van een nationale bepaling die de mogelijkheid voor pomphouders om de prijzen van brandstoffen te veranderen *ratione temporis* zo beperkt dat de verkoopprijs slechts één maal per dag mag worden verhoogd?
2. Wanneer vraag 1 niet zonder meer bevestigend kan worden beantwoord, maar het, volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, bij het onderzoek van de geoorloofdheid van een dergelijke beperking uit het oogpunt van de bepalingen van artikel 5 tot en met 9 van de UGP-RL, op de omstandigheden van het individuele geval aankomt:

Met welke gegevens moet rekening worden gehouden bij het, volgens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak C-540/08, vereiste individuele onderzoek van de geoorloofdheid van een dergelijke beperking uit het oogpunt van de bepalingen van artikel 5 tot en met 9 van de UGP-RL, in het geval van een regeling waarbij de mogelijkheid tot verhoging van de consumentenprijzen wordt beperkt?

(¹) PB L 149, blz. 22.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Stuttgart (Duitsland) op 5 november 2015 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./ comtech GmbH

(Zaak C-568/15)

(2016/C 038/36)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Stuttgart

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Verwerende partij: comtech GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 21, lid 1, van richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten (¹) aldus worden uitgelegd dat een consument die telefonisch contact opneemt met een handelaar via een telefoonnummer dat deze laatste ter beschikking stelt opdat consumenten contact met hem zouden kunnen opnemen in verband met een reeds gesloten overeenkomst, geen hogere kosten voor deze oproep mogen worden aangerekend dan die welke hij voor een oproep naar een gewoon (geografisch) vast of mobiel nummer had moeten betalen?
- 2) Verzet artikel 21, lid 1, van richtlijn 2011/83/EU zich tegen een nationale bepaling volgens welke de consument, ingeval de handelaar een 0180-servicenummer ter beschikking stelt waarop consumenten contact met hem kunnen opnemen in verband met reeds gesloten overeenkomsten, de kosten moet dragen die de telecomaanbieder hem voor het gebruik van die telecommunicatiedienst in rekening brengt, ook wanneer die kosten hoger zijn dan die welke de consument had moeten betalen voor een telefonische oproep naar een gewoon (geografisch) vast of mobiel nummer?

Verzet artikel 21, lid 1, van de richtlijn zich ook tegen een dergelijke nationale bepaling indien de telecomaanbieder aan de handelaar niets doorstort van de vergoeding die de consument aan deze aanbieder betaalt voor de oproep naar het 0180-nummer?

(¹) Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 304, blz. 64).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 5 november 2015 — X, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-569/15)

(2016/C 038/37)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: X

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Moet Titel II van verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat een in Nederland wonende werknemer die zijn werkzaamheden normaliter in Nederland verricht en die gedurende drie maanden onbetaald verlof geniet, geacht wordt tijdens die periode (mede) werkzaamheden in loondienst in Nederland te blijven verrichten indien (i) de dienstbetrekking gedurende deze periode blijft voortbestaan en (ii) deze periode voor de toepassing van de Nederlandse Werkloosheidswet wordt aangemerkt als een periode waarin werkzaamheden in loondienst worden verricht?
- 2) a. Welke wetgeving wordt door verordening (EEG) nr. 1408/71 als toepasselijk aangewezen indien deze werknemer gedurende het onbetaald verlof werkzaamheden in loondienst uitoefent in een andere lidstaat?
- 2) b. Is daarbij nog van belang dat de betrokkene in het volgende jaar tweemaal en in de daarop volgende drie jaren telkens eenmaal gedurende een periode van ongeveer één tot twee weken in dezelfde andere lidstaat in loondienst heeft gewerkt, zonder dat in Nederland sprake was van onbetaald verlof?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB 149, blz. 2).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 5 november 2015 — X, andere partij Staatssecretaris van Financiën**

(Zaak C-570/15)

(2016/C 038/38)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: X

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vraag

Naar welke maatstaf of maatstaven moet worden beoordeeld welke wetgeving door verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ als toepasselijk wordt aangewezen in het geval van een in België wonende werknemer die het overgrote deel van zijn werkzaamheden voor zijn Nederlandse werkgever in Nederland verricht, en daarnaast 6,5 percent van die werkzaamheden in het desbetreffende jaar verricht in België, thuis en bij klanten, zonder dat daarbij sprake is van een vast patroon en zonder dat met zijn werkgever afspraken zijn gemaakt over het verrichten van werkzaamheden in België?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB 149, blz. 2).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Luik (België) op
9 november 2015 — Belgische Staat/Oxycure Belgium SA**

(Zaak C-573/15)

(2016/C 038/39)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Luik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Oxycure Belgium SA

Prejudiciële vraag

Staat artikel 98, leden 1 en 2, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met de punten 3 en 4 van bijlage III bij de btw-richtlijn, met name uit het oogpunt van het neutraliteitsbeginsel, in de weg aan een nationale bepaling die voorziet in een verlaagd btw-tarief van toepassing op zuurstofbehandeling met zuurstofflessen, terwijl zuurstofbehandeling met een zuurstofconcentrator onderworpen is aan het normale btw-tarief?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

**Hogere voorziening ingesteld op 9 november 2015 door Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex)
tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-584/14, INDITEX/
BHIM — ANSELL (ZARA)**

(Zaak C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (vertegenwoordiger: C. Duch Fonoll, abogada)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie waarbij het beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 19 mei 2014 (zaak R 1118/2013 2) is verworpen, en dienvolgens vernietiging van de litigieuze beslissing en van de eerdere beslissing van de nietigheidsafdeling van het BHIM van 30 april 2013 waarbij het verzoek tot vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk ZARA nr. 112 755 voor diensten van klasse 39 is toegewezen;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Rekwirante voert zes middelen aan tegen de rechtsoverwegingen in de punten 32 tot en met 37 van het bestreden arrest.

2. Met haar eerste middel stelt rekwirante dat het Gerecht artikel 65, lid 3, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ heeft geschonden, voor zover het in punt 37 van het bestreden arrest ultra petita heeft geoordeeld door vast te stellen dat het merk ZARA nr. 112 755 zonder meer niet was gebruikt voor diensten van klasse 39, hoewel er daarover geen discussie bestond en deze kwestie in het beroep niet aan de orde was gesteld.
3. Het bij de kamer van beroep ingestelde beroep strekte er enkel toe te bepalen of het gebruik dat Inditex van het merk ZARA maakte in het kader van het vervoer en de distributie van de producten ten behoeve van haar franchisenemers al dan niet kon worden beschouwd als een openbaar gebruik, te onderscheiden van het interne gebruik binnen de onderneming zelf, en of het merk bijgevolg al dan niet kon worden geacht normaal te zijn gebruikt. Het gebruik op zich van het merk ZARA voor de door de merkhouder verrichte vervoers- en distributiediensten stond dus tijdens de administratieve procedure niet ter discussie.
4. Met het tweede middel voert Inditex aan dat het Gerecht in de punten 32 en 33 van het bestreden arrest blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van artikel 51, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009, door het begrip „commerciële integratie”, dat specifiek verband houdt met franchisenemers die zich inpassen in het commerciële systeem van de franchisegever, te verwarren met het begrip „economische integratie” of „economische eenheid”, dat aangeeft in hoeverre een onderneming economisch afhankelijk is.
5. Het Gerecht heeft in punt 33 van het bestreden arrest geoordeeld dat het feit dat het door de franchisenemers van Inditex gevolgde bedrijfsmodel geïntegreerd is in het commerciële systeem van de franchisegever impliceert dat zij hun hoedanigheid van onafhankelijke economische entiteiten, dat wil zeggen van derden die geen deel uitmaken van de interne organisatie van de franchisegever, verliezen. Deze beoordeling is onjuist aangezien zij in strijd is met het recht.
6. Met het derde middel betoogt rekwirante dat het Gerecht in punt 33 van het bestreden arrest de beëdigde verklaring van D. Antonio Abril van 7 mei 2012 (bijlage 4 bij de hogere voorziening) onjuist heeft opgevat door een deel van diens werkelijk afgelegde verklaringen slechts gedeeltelijk weer te geven, waardoor het dit document onjuist heeft uitgelegd en een onjuiste conclusie heeft getrokken bij de beoordeling van het openbare gebruik van het merk ZARA.
7. Met het vierde middel stelt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van artikel 51, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009, door in punt 35 van het bestreden arrest de regel te schenden dat bij de beoordeling van de vraag of het merk normaal is gebruikt, rekening moet worden gehouden met alle feiten en omstandigheden die relevant zijn voor de vaststelling of de commerciële exploitatie ervan reëel is. Het Gerecht heeft meer bepaald geoordeeld dat Inditex niet aanwezig was op de markt voor het vervoer van goederen van het merk ZARA omdat zij geen omzet behaalde met het verrichten van diensten van klasse 39.
8. Het Gerecht heeft geoordeeld dat Inditex geen vervoersdiensten heeft geleverd aan derde ondernemingen die niet behoren tot de economische eenheid waarvan zij deel uitmaakt, aangezien zij zich bezighoudt met de productie en de verkoop van modeartikelen en geen vervoersonderneming is. Hiermee geeft het Gerecht blijk van een onjuiste opvatting en schendt het het recht en de rechtspraak van de Unie zoals aangehaald in het desbetreffende middel.
9. Met het vijfde middel betoogt rekwirante dat het Gerecht in punt 35 van het bestreden arrest de beëdigde verklaring van D. Antonio Abril van 7 mei 2012 onjuist heeft opgevat, door de cijfergegevens in punt 18 van deze verklaring aldus op te vatten dat zij aantonen dat het litigieuze merk daadwerkelijk commercieel is geëxploiteerd bij de verkoop van de producten, terwijl de in dit document vermelde cijfers in werkelijkheid enkel betrekking hebben op de bedragen die Inditex van haar franchisenemers heeft ontvangen voor het verrichten van vervoersdiensten voor deze laatsten.
10. Ten slotte stelt rekwirante met haar zesde middel dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en meer bepaald artikel 51, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009, gelezen in samenhang met regel 22 van verordening 2868/1995 ⁽²⁾ heeft geschonden, door in punt 36 van het bestreden arrest een *probatio diabólica* van haar te verlangen. Het heeft namelijk geoordeeld dat geen bewijzen met betrekking tot de omzet zijn overgelegd, aangezien er geen facturen zijn overgelegd, hoewel het zich ervan bewust was dat Inditex onmogelijk dergelijke facturen kon overleggen, omdat deze documenten niet bestaan om de redenen die in het desbetreffende middel zijn aangevoerd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (gecodificeerde versie) (PB L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (België) op 9 november 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot tegen Belgische Staat

(Zaak C-580/15)

(2016/C 038/41)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Johannes Van der Weegen, Anna Pot

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Schendt artikel 21, 5° WIB [Wetboek van de inkomstenbelastingen] 1992, zoals gewijzigd door artikel 170 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen, de bepalingen van de artikelen 56 en 63 VWEU alsmede de artikelen 36 en 40 van de EER-overeenkomst aangezien de kwestieuze bepaling, hoewel ze zonder onderscheid geldt voor binnen- en buitenlandse dienstverrichter, vereist dat voldaan wordt aan voorwaarden die analoog zijn aan deze opgenomen in artikel KB/WIB 1992 die de facto eigen zijn aan de Belgische markt en buitenlandse dienstverrichters bijgevolg ernstig belemmert hun diensten aan te bieden binnen België?

Beroep ingesteld op 12 november 2015 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-583/15)

(2016/C 038/42)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Guerra e Andrade en J. Hottiaux, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

- Vaststellen dat de Portugese Republiek, door na te laten een nationaal elektronisch register van de wegvervoerondernemingen bij te houden en dit te koppelen aan de nationale elektronische registers van de overige lidstaten, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten ingevolge artikel 16, leden 1 en 5, van verordening (EG) nr. 1071/2009 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van richtlijn 96/26/EG van de Raad;
- de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 16, lid 1, van verordening nr. 1071/2009 dient elke lidstaat een nationaal elektronisch register bij te houden van de wegvervoerondernemingen die van een bevoegde instantie een vergunning hebben gekregen voor de uitoefening van het beroep van wegvervoerondernemer.

Voormeld lid 1 bepaalt voorts dat de verwerking van de gegevens in dat register, meer in het bijzonder van de gegevens vermeld in artikel 16, lid 2, onder toezicht moet staan van de daartoe aangewezen overheidsinstantie en dat de relevante gegevens in dit nationale elektronische register toegankelijk moeten zijn voor alle bevoegde instanties van de betrokken lidstaat.

Uit het antwoord van de Portugese regering op de aanvullende aanmaning blijkt echter dat op het niveau van de Portugese instanties nog geen overeenstemming is bereikt tussen de drie nationale organen die bij het systeem betrokken zijn, te weten de Autoridade Nacional de Segurança Rodoviária, de Autoridade para as Condições do Trabalho en de Direção-Geral da Administração da Justiça.

In die omstandigheden bestaat er niet alleen geen nationaal register — de drie nationale organen hebben nog steeds hun eigen register — maar zijn de betrokken gegevens bovendien niet toegankelijk voor de bevoegde autoriteiten van de Portugese staat.

Portugal heeft daarmee geen uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 16, lid 1, van verordening nr. 1071/2009.

Ingevolge artikel 16, lid 5, van verordening nr. 1071/2009 dienen de lidstaten de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de nationale elektronische registers onderling gekoppeld zijn en vanuit de gehele Unie toegankelijk zijn.

Aangezien Portugal niet over een nationaal register beschikt, lijdt het geen twijfel dat de Portugese autoriteiten hebben verzuimd de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om hun nationale register — dat niet bestaat — aan de andere nationale registers te koppelen.

Portugal heeft dan ook niet voldaan aan de krachtens artikel 16, lid 5, van verordening nr. 1071/2009 op hem rustende verplichtingen.

⁽¹⁾ PB L 300, blz. 51.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal administratif de Melun
(Frankrijk) op 11 november 2015 — Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de
l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)**

(Zaak C-584/15)

(2016/C 038/43)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif de Melun

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Glencore Céréales France

Verwerende partij: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Prejudiciële vragen

- 1) Kan uit de bewoordingen van het arrest van 9 maart 2012, zaak C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung/Pfeifer & Langen KG, worden afgeleid dat artikel 3 van verordening nr. 2988/95 ⁽¹⁾, waarbij de Unierechtelijke verjaringsregeling is vastgesteld, toepasselijk is op maatregelen die strekken tot betaling van de krachtens artikel 52 van verordening (EG) nr. 800/1999 ⁽²⁾ en artikel 5 bis van verordening (EG) nr. 770/96 ⁽³⁾ verschuldigde rente?
- 2) Moet de rentevordering worden geacht uit de aard voort te vloeien uit een „voortdurende of voortgezette” onregelmatigheid, die eindigt met de voldoening van de hoofdvordering, zodat tot die dag het tijdstip van aanvang van de desbetreffende verjaring wordt uitgesteld?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, moet dan het tijdstip van aanvang van de verjaring worden vastgesteld op de dag van intreding van de onregelmatigheid waaruit de hoofdvordering voortvloeit, of kan het alleen worden vastgesteld op de dag van de betaling van de steun of de vrijgave van de garantie die overeenkomt met het tijdstip van aanvang van de aanrekening van deze rente?

- 4) Moet voor de toepassing van de bij verordening nr. 2988/95 vastgestelde verjaringsregels elke handeling die de verjaring schorst wat de hoofdvordering betreft, worden geacht ook de verjaring voor de rente te schorsen, ook al laten de handelingen die de verjaring van de hoofdvordering schorsen, de rente onvermeld?
- 5) Treedt de verjaring in doordat de bij artikel 3, lid 1, vierde alinea, van verordening nr. 2988/95 vastgestelde maximumtermijn wordt bereikt indien het betaalorgaan binnen die termijn verzoekt om terugbetaling van de onverschuldigd betaalde steun zonder tegelijk de betaling van de rente te vragen?
- 6) Kon de gemeenrechtelijke verjaringstermijn van vijf jaar, die in het nationale recht bij wet nr. 2008-561 van 17 juni 2008 in artikel 2224 van de Code civil is ingevoerd, voor de op de dag van de inwerkingtreding van deze wet nog niet ingetreden verjaringen in de plaats komen van de verjaringstermijn van vier jaar in de zin van verordening nr. 2988/95 krachtens de afwijking in artikel 3, lid 3, van deze verordening?

-
- ⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 102, blz. 11).
- ⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 770/96 van de Commissie van 26 april 1996 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3002/92 tot vaststelling van gemeenschappelijke bepalingen inzake de controle op het gebruik en/of de bestemming van producten uit interventie (PB L 104, blz. 13).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de première instance de Bruxelles (België) op 12 november 2015 — Raffinerie Tirlemontoise SA/Belgische Staat

(Zaak C-585/15)

(2016/C 038/44)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Bruxelles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Raffinerie Tirlemontoise SA

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 33, lid 1, van verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾ — in het bijzonder tegen de achtergrond van het arrest van 27 september 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 en C-234/10) — aldus worden uitgelegd dat voor de berekening van het gemiddelde verlies voor alle categorieën uitgevoerde suiker de som van alle reële uitgaven moet worden gedeeld door de som van de uitgevoerde hoeveelheden, ongeacht of voor die hoeveelheden daadwerkelijk restituties zijn betaald?
- 2) Moet artikel 33, lid 2, van verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker — in het bijzonder tegen de achtergrond van het arrest van 27 september 2012, Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 en C-234/10) — aldus worden uitgelegd dat de overdrachten waarmee rekening moet worden gehouden (als debet- of creditfactor) bij de algemene berekening van de heffingen op de productie, voor alle categorieën uitgevoerde suiker moeten worden berekend als de som van alle reële uitgaven gedeeld door de som van de werkelijk uitgevoerde hoeveelheden, ongeacht of voor die hoeveelheden daadwerkelijk restituties bij uitvoer zijn betaald?

- 3) Zijn, in geval van een bevestigend antwoord op de eerste vraag, de verordeningen nrs. 2267/2000 ⁽²⁾ en 1993/2001 ⁽³⁾ ongeldig?

⁽¹⁾ PB L 252, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2267/2000 van de Commissie van 12 oktober 2000 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen evenals de coëfficiënt voor de berekening van de aanvullende heffing in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1999/2000 (PB L 259, blz. 29).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1993/2001 van de Commissie van 11 oktober 2001 tot vaststelling van de bedragen van de productieheffingen in de sector suiker voor het verkoopseizoen 2000/2001 (PB L 271, blz. 15).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Primera Instancia n° 1 de Jerez de la Frontera (Spanje) op 16 november 2015 — Banco Santander, S.A./Cristobalina Sánchez López

(Zaak C-598/15)

(2016/C 038/45)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banco Santander, S.A.

Verwerende partij: Cristobalina Sánchez López

Prejudiciële vragen

- 1) Is een nationale regeling die voorziet in een procedure als die van artikel 250, lid 1, onder 7, van de Ley de Enjuiciamiento Civil (wetboek van burgerlijke rechtsvordering), waarin de nationale rechter gehouden is te gelasten dat de uitgewonnen woning wordt geleverd aan degene waaraan deze is toegewezen in een buitengerechtelijke executieprocedure in het kader waarvan volgens de geldende regeling van artikel 129 van de Ley Hipotecaria (hypotheekwet), zoals gewijzigd bij Ley 1/2000 de 8 de enero (wet 1/2000 van 8 januari), en de artikelen 234 tot en met 236-O van de hypotheekverordening, zoals gewijzigd bij Real Decreto 290/1992 (koninklijk besluit 290/1992), niet was voorzien in de mogelijkheid tot ambtshalve rechterlijke toetsing van oneerlijke bedingen of tot daadwerkelijke betwisting door de schuldenaar op die grond, hetzij in het kader van de buitengerechtelijke executie hetzij in een afzonderlijke gerechtelijke procedure, in strijd met (artikelen 3, leden 1 en 2, 6, lid 1, en 7, lid 1, van richtlijn 93/113/EEG) ⁽¹⁾ en de doelstellingen van de richtlijn?
- 2) Is een regeling zoals de vijfde overgangsbepaling van Ley 1/2013 (wet 1/2013), krachtens welke een na de inwerkingtreding van Ley 1/2013 ingeleide buitengerechtelijke hypothecaire executieprocedure slechts door de notaris kan worden geschorst wanneer de consument aantoonbaar dat hij een rechtsvordering heeft ingesteld betreffende het oneerlijke karakter van een beding in de hypothecaire leningsovereenkomst, dat de grondslag vormt van de buitengerechtelijke verkoop of op basis waarvan het bij de executie verschuldigde bedrag is vastgesteld, en voor zover de consument die afzonderlijke vordering heeft ingesteld binnen de termijn van een maand na de bekendmaking van wet 1/2013, zonder dat die termijn hem persoonlijk is meegedeeld, en in elk geval voordat de toewijzing van de zaak door de notaris heeft plaatsgevonden, in strijd met de genoemde bepalingen van de richtlijn en de doelstellingen van de richtlijn?
- 3) Moeten de genoemde bepalingen van de richtlijn, het door de richtlijn beoogde doel en de door haar aan de nationale rechters opgelegde verplichting tot ambtshalve onderzoek van de oneerlijkheid van bedingen in overeenkomsten met consumenten, zonder dat de consument daarom dient te verzoeken, aldus worden uitgelegd dat zij de nationale rechter in procedures als die geregeld in artikel 250, lid 1, onder 7, van de Ley de Enjuiciamiento Civil of de procedure van „buitengerechtelijke verkoop” geregeld in artikel 129 van de Ley Hipotecaria, de mogelijkheid bieden het nationale recht buiten toepassing te laten wanneer dat een dergelijke ambtshalve rechterlijke toetsing niet toestaat, in aanmerking genomen de duidelijkheid van de richtlijnbevestigingen en het feit dat het Hof van Justitie van de Europese Unie bij herhaling heeft geoordeeld dat de nationale rechters gehouden zijn in geschillen over consumentenovereenkomsten te toetsen of er sprake is van oneerlijke bedingen?

- 4) Is een nationale regeling zoals die van artikel 129 van de Ley Hipotecaria, zoals gewijzigd bij Ley 1/2013, die als enige doeltreffende maatregel ter bescherming van de in de richtlijn vastgelegde consumentenrechten, met betrekking tot de buitengerechtelijke hypothecaire executieprocedures tegen consumenten slechts voorziet in een eenvoudige bevoegdheid tot attendering op het bestaan van oneerlijke bedingen door de notaris, of in de mogelijkheid voor de schuldenaar tegen wie buitengerechtelijk ten uitvoer wordt gelegd om een vordering in te stellen in een afzonderlijke gerechtelijke procedure voordat de notaris de uitgewonnen onroerende zaak heeft toegewezen, in strijd met de genoemde bepalingen van de richtlijn en de doelstellingen van de richtlijn?
- 5) Is een nationale regeling zoals die van artikel 129 van de Ley Hipotecaria, zoals gewijzigd bij Ley 1/2013, en [de] artikelen 234 tot en met 236 van de hypotheekverordening, zoals gewijzigd bij Real Decreto 290/1992, die voorziet in een procedure tot buitengerechtelijke executie van hypothecaire leningen tussen handelaren en consumenten waarin geen mogelijkheid bestaat tot ambtshalve rechterlijke toetsing van oneerlijke bedingen, in strijd met de genoemde bepalingen van de richtlijn en de doelstellingen van de richtlijn?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

**Hogere voorziening ingesteld op 16 november 2015 door Roemenië tegen de beschikking van het
Gerecht (Derde kamer) van 14 september 2015 in zaak T-784/14, Commissie/Roemenië**

(Zaak C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Rekwirant: Roemenië (vertegenwoordigers: R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane en M. Chicu, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— de hogere voorziening ontvankelijk verklaren, de beschikking van het Gerecht in zaak T-784/14 in haar geheel vernietigen, opnieuw uitspraak doen over zaak T-784/14 en daarbij het beroep tot nietigverklaring toewijzen en brief BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 van 19 september 2014 nietig verklaren;

of

de hogere voorziening ontvankelijk verklaren, de beschikking van het Gerecht in zaak T-784/14 in haar geheel vernietigen, zaak T-784/14 terugverwijzen naar het Gerecht van de Europese Unie voor een nieuwe uitspraak waarbij het beroep tot nietigverklaring wordt toegewezen en brief BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 van 19 september 2014 nietig wordt verklaard;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Eerste middel: procedurefouten voor het Gerecht van de Europese Unie waardoor de belangen van de Roemeense Staat zijn geschaad

Volgens Roemenië is de beschikking vastgesteld in strijd met artikel 130, lid 7, juncto artikel 130, lid 8, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Het Gerecht heeft de vraag of de exceptie van niet-ontvankelijkheid moest worden gevoegd met de zaak ten gronde, noch onderzocht, noch naar behoren gemotiveerd.

Hoewel het Gerecht heeft geoordeeld dat het niet gerechtvaardigd was om de exceptie van niet-ontvankelijkheid te voegen met de zaak ten gronde, heeft het het rechtskader bepaald van de betalingsverplichting die op Roemenië rust op het gebied dat wordt geregeld door besluit 2007/436/EG, Euratom ⁽¹⁾, en verordening nr. 1150/2000 ⁽²⁾, en verklaard dat de Roemeense Staat op grond van die bepalingen verplicht is het bedrag van 14 883,79 EUR aan traditionele eigen middelen vast te stellen en te betalen.

Door de aard en de grondslag van de betalingsverplichting te onderzoeken, heeft het Gerecht de zaak ten gronde beoordeeld en daarmee in strijd gehandeld met zijn besluit om alleen uitspraak te doen over de exceptie van niet-ontvankelijkheid.

2. Tweede middel: schending van het Unierecht door het Gerecht van de Europese Unie

Roemenië stelt dat het Gerecht van de Europese Unie de aard van de hem bij brief BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 van 19 september 2014 opgelegde verplichtingen onjuist heeft gekwalificeerd en aldus blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, waardoor zijn oordeel (i) over de bevoegdheid van de Commissie en (ii) over de aard van de litigieuze brief wordt ontkracht.

Subsidiair betoogt Roemenië dat het Gerecht van de Europese Unie het Unierecht heeft geschonden en is voorbijgegaan aan de rechtspraak van het Hof waar het heeft vastgesteld dat het aan de lidstaten is om te beoordelen of sprake is van verlies van traditionele eigen middelen en of er een verplichting tot betaling van dergelijke middelen bestaat.

Voorts betwist Roemenië dat de regeling inzake voorlopige betaling — en in die zin de overwegingen van het Gerecht dienaangaande — in casu van toepassing zijn.

⁽¹⁾ Besluit van de Raad van 7 juni 2007 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 163, blz. 7).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 17 november 2015 — J. N., andere partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Zaak C-601/15)

(2016/C 038/47)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: J. N.

Andere partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prejudiciële vraag

Is artikel 8, derde lid, aanhef en onder e, van richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB L 180, blz. 96) geldig in het licht van artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2007, C 303, blz. 1):

- 1) in de situatie dat een onderdaan van een derde land krachtens artikel 8, derde lid, aanhef en onder e, van deze richtlijn in bewaring is gesteld en krachtens artikel 9 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB L 180, blz. 60) het recht heeft om een in een lidstaat te mogen blijven totdat in eerste aanleg een beslissing op zijn asielerzoek is genomen, en

- 2) gelet op de Toelichting (PB 2007 C 303, blz. 2) dat de beperkingen die rechtmatig aan de rechten van artikel 6 kunnen worden gesteld, niet verder mogen strekken dan die welke door het EVRM [Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens] in de tekst zelf van artikel 5, aanhef en onder f, zijn toegestaan en de uitleg van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van deze laatste bepaling in onder meer het arrest van 22 september 2015, Nabil e.a. tegen Hongarije, 62116/12, dat een bewaring van een asielzoeker in strijd is met voormeld artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, indien deze bewaring niet is opgelegd met het oog op verwijdering?

Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2015 door Ana Pérez Gutiérrez tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 september 2015 in zaak T-168/14, Pérez Gutiérrez/Commissie

(Zaak C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Ana Pérez Gutiérrez (vertegenwoordiger: J. Soler Puebla, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Vernietiging van het arrest van het Gerecht van 9 september 2015 en voortzetting van de procedure, zodat een nieuwe uitspraak wordt gewezen waarin:

1. vastgesteld wordt dat de Commissie, door het portret van Patrick Johannes Jacquemyn zonder toestemming te gebruiken, onrechtmatig heeft ingegrepen in diens recht op eer, recht op de persoonlijke levenssfeer en portretrecht aangezien zij een foto van hem heeft opgenomen in de bibliotheek van afbeeldingen met gezondheidswaarschuwingen voor tabaksproducten in de Europese Unie;
2. de Commissie wordt gelast aan rekwirante 181 104 EUR wegens gedeerde inkomsten te betalen;
3. de Commissie wordt gelast aan rekwirante per pakje sigaretten of tabaksproduct waarop P. Jacquemyn is afgebeeld, één eurocent (0,01 EUR) te betalen, waarbij het in totaal te betalen bedrag bij de tenuitvoerlegging van het arrest zal worden bepaald en thans **zevenentwintig miljoen vijfhonderdachtentachtigduizend vijfhonderdvierentwintig (27 588 524) EUR** bedraagt;
4. de Commissie wordt gelast aan rekwirante schadevergoeding te betalen voor het profijt dat het onrechtmatige gebruik van het portret van Jacquemyn heeft opgeleverd en dat in Spanje, de woonplaats van rekwirante en Jacquemyn, 13 790 000 EUR bedraagt.

Middelen en voornaamste argumenten

Gebrek aan overeenstemming tussen het verloop van de terechtzitting en het bepaalde in het arrest

Rekwirante heeft de verklaringen van de Commissie niet geaccepteerd, maar slechts ingestemd met de te late overlegging van de stukken zonder zwart gemaakte passages, hetgeen niet naar voren komt in het arrest.

Schending van artikel 15, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

Er is sprake van schending van de Europese voorschriften met betrekking tot de toegang van burgers van de Unie tot documenten die door een orgaan van de Unie bij de besluitvorming zijn gebruikt.

Rekwirante heeft de Commissie herhaaldelijk tevergeefs verzocht haar de documenten te doen toekomen die betrekking hebben op het portretrecht op de litigieuze foto.

Gebrekkig en ontoereikend bewijs als gevolg van het gebrekkige onderzoek van de zaak door het Gerecht

De door rekwirante gevraagde maatregelen van instructie hebben niet plaatsgevonden en het door de Commissie aangedragen bewijs heeft helemaal geen bewijswaarde omdat bijna alle informatie zwart is gemaakt.

Schending van het hoor en wederhoorbeginsel en het processuele gelijkheidsbeginsel

De door de Commissie overgelegde stukken bevatten doorhalingen en bieden geen informatie, zodat rekwirante de feiten niet heeft kunnen weerleggen; volgens rekwirante is dan ook geen sprake van rechtsgeldig bewijs of van bewijs dat als zodanig kan worden aangemerkt door het Gerecht.

Onjuiste voorstelling van de feiten (Distortion of facts)

Op basis van de zwart gemaakte documenten die geen informatie bevatten, is het Gerecht tot het oordeel gekomen dat het vermeende nemen van de foto's in beginsel rechtmatig is geschied, en rekwirante heeft deze schijnwerkelijkheid niet kunnen ontkrachten omdat het bewijs in de documenten niet voorhanden was. Bij het zwart maken van gegevens in de stukken zijn de uit de richtlijn van 1995 ⁽¹⁾ voortvloeiende beginselen op het gebied van gegevensbescherming onjuist toegepast.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spanje) op 18 november 2015 — María Assumpció Martínez Roges/José Antonio García Sánchez

(Zaak C-609/15)

(2016/C 038/49)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: María Assumpció Martínez Roges

Verwerende partij: José Antonio García Sánchez

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de artikelen 34 en 35 van Ley 1/2000, die de ambtshalve rechterlijke toetsing uitsluiten van mogelijk oneerlijke bedingen of oneerlijke handelspraktijken in overeenkomsten tussen advocaten en natuurlijke personen die anders dan in het kader van hun beroepsuitoefening handelen, in strijd met de artikelen 6, lid 1, en 7, lid 2, van richtlijn [93/13/EEG] ⁽¹⁾ en de artikelen 6, lid 1, onder d), 11 en 12, van richtlijn 2005/29/EG ⁽²⁾?

- 2) Zijn de artikelen 34 en 35 van Ley 1/2000, die bewijslevering ten behoeve van de beslechting van het geding in de administratieve procedure van de „jura de cuentas” verbieden, in strijd met de artikelen 6, lid 1, en 7, lid 2, en [punt 1, onder q), van de bijlage] van richtlijn [93/13/EEG]?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, PB L 95, blz. 29.

⁽²⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („Richtlijn oneerlijke handelspraktijken”), PB L 149, blz. 2.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland)
op 23 november 2015 — Hummel Holding A/S/Nike Inc. en Nike Retail B.V.**

(Zaak C-617/15)

(2016/C 038/50)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hummel Holding A/S

Verwerende partijen: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Prejudiciële vraag

Onder welke omstandigheden moet een juridisch zelfstandige, in een lidstaat van de Unie gevestigde kleindochter van een onderneming, die zelf geen zetel heeft in de Unie, worden aangemerkt als „vestiging” van de onderneming in de zin van artikel 97, lid 1, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB L 78, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op
23 november 2015 — Concurrence Sàrl/Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl**

(Zaak C-618/15)

(2016/C 038/51)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Concurrence Sàrl

Verwerende partijen: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001⁽¹⁾ van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken aldus worden uitgelegd dat een erkende distributeur die zich gelaedeerd acht door de schending van een verbod op doorverkoop buiten een selectief distributienetwerk en een verbod op doorverkoop via een marktplaats, door een online verkoopaanbod op een aantal websites die in verschillende lidstaten worden geëxploiteerd, een vordering tot staking van de daaruit voortvloeiende onrechtmatige verstoring kan instellen bij de rechter van de lidstaat op het grondgebied waarvan de online geplaatste inhoud toegankelijk is of was, of moet er sprake zijn van een ander aanknopingspunt?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 24 november 2015 — The Trustees of the BT Pension Scheme/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zaak C-628/15)

(2016/C 038/52)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Trustees of the BT Pension Scheme

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciële vragen

- Gelet op het antwoord dat het Hof in zijn arrest *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04, EU:C:2006:774) heeft gegeven op de vierde prejudiciële vraag in die zaak, namelijk dat de artikelen 43 EG en 56 EG (thans de artikelen 49 VWEU en 63 VWEU) in de weg stonden aan een wettelijke regeling van een lidstaat die ingezeten vennootschappen die aan hun aandeelhouders dividenden uitkeren die voortvloeien uit door hen ontvangen buitenlandse dividenden, de mogelijkheid biedt te opteren voor een regeling op grond waarvan zij de betaalde voorheffing op de vennootschapsbelasting kunnen recupereren, maar die vennootschappen om te beginnen verplicht die voorheffing te betalen en vervolgens terugbetaling daarvan te vorderen, en voorts niet voorziet in een belastingkrediet voor hun aandeelhouders, die dat wel zouden hebben gekregen in geval van een uitkering door een ingezeten vennootschap op basis van binnenlandse dividenden: kunnen deze aandeelhouders zelf rechten ontlenen aan het Unierecht (hetzij aan artikel 63 VWEU, hetzij aan andere bepalingen) in het geval waarin zij dividenden ontvangen die ingevolge de keuze van de uitkerende vennootschap onder de voornoemde regeling vallen, in het bijzonder wanneer de aandeelhouder in dezelfde lidstaat woont als waar deze uitkerende vennootschap is gevestigd?
- Indien de in de eerste vraag bedoelde aandeelhouder zelf geen rechten kan ontlenen aan artikel 63 VWEU, kan hij zich dan beroepen op schending van de rechten die artikel 49 VWEU of artikel 63 VWEU toekent aan de onderneming die het dividend uitkeert?
- Indien op de eerste of de tweede vraag wordt geantwoord dat de aandeelhouder rechten kan ontlenen aan het Unierecht of zich op het Unierecht kan beroepen, legt het Unierecht dan bepaalde vereisten op inzake de rechtsmiddelen die de aandeelhouder krachtens het nationale recht ter beschikking moeten worden gesteld?
- Maakt het voor de beantwoording van de drie vorige vragen enig verschil uit dat:
 - de aandeelhouder in de lidstaat geen inkomstenbelasting verschuldigd is over ontvangen dividenden, met als gevolg dat ingeval een ingezeten onderneming hem buiten het kader van de hierboven bedoelde regeling dividenden uitkeert, het belastingkrediet waarop hij aanspraak kan maken krachtens het nationale recht, hem door de lidstaat mogelijk anderszins moet worden uitbetaald;

- (b) de nationale rechter heeft geoordeeld dat de inbreuk die door de betrokken nationale wettelijke regeling op het Unierecht werd gemaakt, geen voldoende gekwalificeerde schending van dit recht uitmaakte, zodat de lidstaat — overeenkomstig de beginselen van het arrest Brasserie du Pêcheur en Factortame (C-46/93 en C-48/93, EU: C:1996:79) — niet kan worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding aan de onderneming die de dividenden uitkeerde;
- (c) de onderneming die krachtens de hierboven bedoelde regeling dividenden uitkeerde, de aan al haar aandeelhouders uitgekeerde dividenden in bepaalde — maar niet alle — gevallen kan hebben verhoogd om ervoor te zorgen dat deze aandeelhouders uiteindelijk evenveel ontvingen als een vrijgestelde aandeelhouder zou hebben ontvangen naar aanleiding van een niet onder die regeling vallende dividenduitkering?

Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2015 door Novartis Europharm Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 september 2015 in zaak T-472/12, Novartis Europharm Ltd/ Europese Commissie

(Zaak C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Novartis Europharm Ltd (vertegenwoordiger: C. Schoonderbeek, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Teva Pharma BV

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen, voor zover het Gerecht daarbij het beroep tot nietigverklaring in zaak T-472/12 heeft verworpen;
- indien noodzakelijk, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep tot nietigverklaring in zaak T-472/12 verzocht Novartis het Gerecht om uitvoeringsbesluit C(2012) 5894 def. van de Commissie van 16 augustus 2012 tot verlening van de vergunning voor het in de handel brengen overeenkomstig verordening (EG) nr. 726/2004⁽¹⁾ van het geneesmiddel voor menselijk gebruik „Zoledroninezuur Teva Pharma — zoledroninezuur”, nietig te verklaren, omdat dit besluit ingevolge artikel 13, lid 4, van verordening (EG) nr. 2309/93⁽²⁾ juncto de artikelen 14, lid 11, en 89, van verordening (EG) nr. 726/2004 en artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG⁽³⁾ een schending vormt van de rechten van gegevensexclusiviteit van Novartis met betrekking tot haar geneesmiddel Aclasta. Het beroep tot nietigverklaring werd bij het bestreden arrest verworpen.

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirante aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een onjuiste uitlegging van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG, dat het concept van een algemene vergunning voor het in de handel brengen vastlegt, en door het bestreden arrest niet behoorlijk te motiveren.

In dit opzicht voert rekwirante ten eerste aan dat het bestreden arrest is gebaseerd op een misverstand met betrekking tot de tekst en het oogmerk van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG en met betrekking tot het rechtskader voor de verlening van vergunningen voor nieuwe therapeutische indicaties, en voorts is gebaseerd op de onjuiste aanname dat de uitlegging van rekwirante van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG het gemakkelijker zou maken om gegevensbescherming te manipuleren en te omzeilen en de gegevensbescherming van referentiegeneesmiddelen oneindig te verlengen.

Ten tweede voert rekwirante aan dat het oordeel van het Gerecht dat artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van toepassing is op Aclasta, omdat voor dit geneesmiddel een vergunning had kunnen worden verleend als variant of uitbreiding van het geneesmiddel Zometa, in strijd is met het beginsel van rechtszekerheid en voor farmaceutische ondernemingen de drijfveer zou wegnemen om te investeren in onderzoek naar en ontwikkeling van nieuwe behandelmethoden en derhalve niet in het belang is van de volksgezondheid.

Op grond van deze onjuiste uitlegging van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83 heeft het Gerecht niet erkend dat het uitvoeringsbesluit van de Commissie met betrekking tot Aclasta een schending vormt van Novartis' rechten op gegevensbescherming krachtens artikel 13, lid 4, van verordening nr. 2309/93, juncto de artikelen 14, lid 11, en 89 van verordening nr. 726/2004. Om die reden dient het uitvoeringsbesluit van de Commissie nietig te worden verklaard.

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1).
- ⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad van 22 juli 1993 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen voor en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling, (PB L 214, blz. 1).
- ⁽³⁾ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

Hogere voorziening ingesteld op 24 november 2015 door Novartis Europharm Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 september 2015 in zaak T-67/13, Novartis Europharm Ltd/ Europese Commissie

(Zaak C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Novartis Europharm Ltd (vertegenwoordiger: C. Schoonderbeek, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Hospira UK Ltd

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen, voor zover het Gerecht daarbij het beroep tot nietigverklaring in zaak T-67/13 heeft verworpen;
- indien noodzakelijk, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep tot nietigverklaring in zaak T-67/13 verzocht Novartis het Gerecht om uitvoeringsbesluit C(2012) 8605 def. van de Commissie van 19 november 2012 tot verlening van de vergunning voor het in de handel brengen overeenkomstig verordening (EG) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ van het geneesmiddel voor menselijk gebruik „Zoledroninezuur Hospira — zoledroninezuur”, nietig te verklaren, omdat dit besluit ingevolge artikel 13, lid 4, van verordening (EG) nr. 2309/93 ⁽²⁾ juncto de artikelen 14, lid 11, en 89, van verordening (EG) nr. 726/2004 en artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG ⁽³⁾ een schending vormt van de rechten van gegevens exclusiviteit van Novartis met betrekking tot haar geneesmiddel Aclasta. Het beroep tot nietigverklaring werd bij het bestreden arrest verworpen.

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert rekwirante aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een onjuiste uitlegging van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG, dat het concept van een algemene vergunning voor het in de handel brengen vastlegt, en door het bestreden arrest niet behoorlijk te motiveren.

In dit opzicht voert rekwirante ten eerste aan dat het bestreden arrest is gebaseerd op een misverstand met betrekking tot de tekst en het oogmerk van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG en met betrekking tot het rechtskader voor de verlening van vergunningen voor nieuwe therapeutische indicaties, en voorts is gebaseerd op de onjuiste aanname dat de uitlegging van rekwirante van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG het gemakkelijker zou maken om gegevensbescherming te manipuleren en te omzeilen en de gegevensbescherming van referentiegeneesmiddelen oneindig te verlengen.

Ten tweede voert rekwirante aan dat het oordeel van het Gerecht dat artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG van toepassing is op Aclasta, omdat voor dit geneesmiddel een vergunning had kunnen worden verleend als variant of uitbreiding van het geneesmiddel Zometa, in strijd is met het beginsel van rechtszekerheid en voor farmaceutische ondernemingen de drijfveer zou wegnemen om te investeren in onderzoek naar en ontwikkeling van nieuwe behandelmethoden en derhalve niet in het belang is van de volksgezondheid.

Op grond van deze onjuiste uitlegging van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2001/83 heeft het Gerecht niet erkend dat het uitvoeringsbesluit van de Commissie met betrekking tot Aclasta een schending vormt van Novartis' rechten op gegevensbescherming krachtens artikel 13, lid 4, van verordening nr. 2309/93, juncto de artikelen 14, lid 11, en 89 van verordening nr. 726/2004. Om die reden dient het uitvoeringsbesluit van de Commissie nietig te worden verklaard.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad van 22 juli 1993 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen voor en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling (PB L 214, blz. 1).

⁽³⁾ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

Beroep ingesteld op 2 december 2015 — Slowaakse Republiek/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-643/15)

(2016/C 038/55)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: Ministerie van Justitie van de Slowaakse Republiek)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— besluit (EU) 2015/1601 van de Raad van 22 september 2015 tot vaststelling van voorlopige maatregelen op het gebied van internationale bescherming ten gunste van Italië en Griekenland ⁽¹⁾, nietig verklaren;

— de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan:

1. Schending van artikel 68 VWEU en artikel 13, lid 2, VEU en van het beginsel van institutioneel evenwicht

Door het bestreden besluit vast te stellen in strijd met het eerdere standpunt van de Europese Raad en dus in strijd met zijn bevoegdheid, heeft de Raad artikel 68 VWEU en artikel 13, lid 2, VEU en het beginsel van institutioneel evenwicht geschonden.

2. Schending van artikel 10, leden 1 en 2, VEU, artikel 13, lid 2, VEU, artikel 78, lid 3, VWEU, de artikelen 3 en 4 van Protocol nr. 1 en de artikelen 6 en 7 van Protocol nr. 2, alsmede van de beginselen van rechtszekerheid, representatieve democratie en institutioneel evenwicht

Een handeling als het bestreden besluit kan niet worden vastgesteld op grond van artikel 78, lid 3, VWEU. Het bestreden besluit heeft, gelet op de inhoud ervan, immers de aard van een wetgevingshandeling en had bijgevolg moeten worden vastgesteld volgens een wetgevingsprocedure, waarin evenwel niet is voorzien in artikel 78, lid 3, VWEU. Door het bestreden besluit vast te stellen op grond van artikel 78, lid 3, VWEU heeft de Raad niet alleen dat artikel geschonden, maar heeft hij tevens inbreuk gemaakt op de rechten van de nationale parlementen en van het Europees Parlement.

3. Schending van wezenlijke vormvoorschriften tot regeling van de wetgevingsprocedure, alsmede van artikel 10, leden 1 en 2, VEU, artikel 13, lid 2, VEU en van de beginselen van representatieve democratie, institutioneel evenwicht en behoorlijk bestuur

Indien het Hof van Justitie, anders dan de Slowaakse Republiek in het kader van haar tweede middel heeft aangevoerd, zou oordelen dat het bestreden besluit volgens een wetgevingsprocedure is vastgesteld (quod non), voert de Slowaakse Republiek subsidiair aan dat de wezenlijke vormvoorschriften zijn geschonden die zijn opgenomen in artikel 16, lid 8, VEU, artikel 15, lid 2, VWEU, artikel 78, lid 3, VWEU, de artikelen 3 en 4 van Protocol nr. 1, de artikelen 6 en 7, leden 1 en 2, van Protocol nr. 2, alsmede artikel 10, leden 1 en 2, VEU, artikel 13, lid 2, VEU en de beginselen van representatieve democratie, institutioneel evenwicht en behoorlijk bestuur. Concreet gesproken is het vereiste dat de Raad een openbare beraadslaging en stemming houdt, niet nageleefd, is de deelname van de nationale parlementen aan de vaststelling van het bestreden besluit beperkt en is de eis dat het Europees Parlement wordt geraadpleegd, geschonden.

4. Schending van de wezenlijke vormvoorschriften die zijn neergelegd in artikel 78, lid 3, VWEU en artikel 293 VWEU, alsmede van artikel 10, leden 1 en 2, VEU, artikel 13, lid 2, VEU en van de beginselen van representatieve democratie, institutioneel evenwicht en behoorlijk bestuur

Alvorens het bestreden besluit goed te keuren heeft de Raad talrijke wijzigingen van en aanvullingen op het voorstel van de Commissie aangebracht. Daardoor heeft de Raad de wezenlijke vormvoorschriften die zijn neergelegd in artikel 78, lid 3, VWEU en artikel 293 VWEU, alsmede artikel 10, leden 1 en 2, VEU, artikel 13, lid 2, VEU en de beginselen van representatieve democratie, institutioneel evenwicht en behoorlijk bestuur geschonden. Het Europees Parlement is namelijk niet naar behoren geraadpleegd en de Raad heeft niet met eenparigheid van stemmen beslist over de aan het voorstel van de Commissie aan te brengen wijzigingen en aanvullingen.

5. Schending van artikel 78, lid 3, VWEU aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing ervan

Subsidiair ten opzichte van het tweede middel voert de Slowaakse Republiek aan dat artikel 78, lid 3, VWEU is geschonden, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing ervan, wat het tijdelijke karakter van de maatregelen betreft, en dat er een noodtoestand bestaat die gekenmerkt wordt door de onverwachte toestroom van burgers van derde landen.

6. Schending van het evenredigheidsbeginsel

Het bestreden besluit is kennelijk in strijd met het evenredigheidsbeginsel, aangezien het kennelijk niet geschikt en niet noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de nagestreefde doelstelling.

⁽¹⁾ PB L 248, blz. 80.

Beroep ingesteld op 3 december 2015 — Hongarije/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-647/15)

(2016/C 038/56)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Hongarije (vertegenwoordiger: M. Z. Fehér, gemachtigde)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit (EU) 2015/1601 van de Raad van 22 september 2015 tot vaststelling van voorlopige maatregelen op het gebied van internationale bescherming ten gunste van Italië en Griekenland ⁽¹⁾ (hierna: bestreden besluit) nietig verklaren;
- subsidiair, voor zover deze vordering niet zou worden toegewezen, het bestreden besluit nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op Hongarije;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Volgens de Hongaarse regering vormt artikel 78, lid 3, VWEU geen passende rechtsgrondslag voor het door de Raad vastgestelde besluit. Artikel 78, lid 3, VWEU verleent de Raad niet de bevoegdheid om een wetgevende handeling vast te stellen, dat wil zeggen om maatregelen vast te stellen zoals die welke in het bestreden besluit zijn vervat, namelijk maatregelen die dwingend afwijken van een wetgevende handeling, in casu verordening (EU) nr. 604/2013 ⁽²⁾. Het bestreden besluit is inhoudelijk een wetgevende handeling, aangezien het afwijkt van verordening nr. 604/2013, en kan dus niet worden vastgesteld op grond van artikel 78, lid 3, VWEU, dat de Raad slechts de bevoegdheid verleent om handelingen vast te stellen buiten het kader van een wetgevingsprocedure, dat wil zeggen niet-wetgevende handelingen. Zelfs indien het mogelijk zou zijn om op grond van artikel 78, lid 3, VWEU een handeling vast te stellen die van een wetgevende handeling afwijkt, kan deze afwijking volgens de Hongaarse regering niet zo ver gaan dat afbreuk wordt gedaan aan het wezen van deze wetgevende handeling en dat de voornaamste bepalingen ervan worden uitgehouden, zoals het bestreden besluit doet.
2. Maatregelen met een looptijd van 24 — in bepaalde gevallen 36 — maanden, waarvan de gevolgen zich bovendien tot na deze periode uitstrekken, zijn niet verenigbaar met het begrip „voorlopige maatregelen” in de zin van artikel 78, lid 3, VWEU. De Raad heeft bij de vaststelling van het bestreden besluit de grenzen van de hem door artikel 78, lid 3, VWEU verleende bevoegdheid overschreden door bij de vaststelling van de temporele werkingssfeer ervan geen rekening te houden met de tijd die nodig is om een wetgevende handeling vast te stellen op grond van artikel 78, lid 2, VWEU.
3. Bij de vaststelling van het bestreden besluit heeft de Raad artikel 293, lid 1, VWEU geschonden, aangezien niet met eenparigheid van stemmen van het voorstel van de Commissie is afgeweken.

4. Het bestreden besluit wijkt af van een wetgevende handeling en is zelf inhoudelijk een wetgevende handeling, zodat — zelfs indien het had kunnen worden vastgesteld op grond van artikel 78, lid 3, VWEU — bij de vaststelling ervan het recht van de nationale parlementen om advies uit te brengen, zoals bedoeld in de bij het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bijgevoegde protocollen nrs. 1 en 2, in acht had moeten worden genomen.
5. De Raad heeft de ontwerp tekst aanzienlijk gewijzigd na raadpleging van het Parlement, maar heeft het parlement niet opnieuw op dit punt geraadpleegd.
6. Ten tijde van de vaststelling van het bestreden besluit door de Raad was het ontwerp besluit niet beschikbaar in de verschillende officiële talen van de Unie.
7. Het bestreden besluit is ook onwettig omdat de vaststelling ervan in strijd is met artikel 68 VWEU en met de conclusies die de Europese Raad op 25 en 26 juni 2015 heeft aangenomen.
8. Het bestreden besluit is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en met het beginsel dat regelgeving duidelijk dient te zijn, aangezien het in verschillende opzichten onduidelijk is hoe de bepalingen ervan dienen te worden toegepast en hoe zij zich verhouden tot de bepalingen van verordening nr. 604/2013. Tot de onduidelijke punten behoren onder meer de toepassing van de wettelijke en procedurele waarborgen ten aanzien van het herplaatsingsbesluit. Het bestreden besluit bepaalt met name niet duidelijk de selectiecriteria voor de herplaatsing en omschrijft niet duidelijk de status van de verzoekers in de lidstaat van herplaatsing. Het bestreden besluit is tevens in strijd met de Conventie van Genève⁽³⁾, aangezien het de verzoekers het recht ontnemt om te verblijven in de lidstaat waar de asielaanvraag is ingediend, en hun herplaatsing in een andere lidstaat mogelijk maakt, zonder dat enige band tussen de verzoeker en de lidstaat van herplaatsing hoeft te worden aangetoond.
9. Het bestreden besluit is in strijd met het noodzakelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel. Aangezien Hongarije, anders dan in het oorspronkelijke voorstel, niet langer behoort tot de kring van begunstigde lidstaten, voorziet het bestreden besluit zonder enige rechtvaardiging in de herplaatsing van 120 000 personen die om internationale bescherming verzoeken. Aangezien in het besluit niet langer sprake is van een herplaatsing vanuit Hongarije, is het oorspronkelijk voorgestelde aantal verzoekers — 120 000 — willekeurig geworden en vertoont het geen verband meer met de in het oorspronkelijke voorstel van de Commissie beschreven situatie, die deze concreet wenste aan te pakken. Het is — zeker in het kader van een voorlopige maatregel op grond van artikel 78, lid 3, VWEU — onaanvaardbaar dat het definitieve besluit over de herplaatsing voor ongeveer de helft van de verzoekers waarop het besluit betrekking heeft, wordt vastgesteld in het licht van latere ontwikkelingen.
10. Subsidiair wordt aangevoerd dat het bestreden besluit het evenredigheidsbeginsel schendt, aangezien een opnamequotum aan Hongarije wordt opgelegd, hoewel algemeen bekend is dat het gaat om een lidstaat die is overspoeld door een groot aantal onregelmatige migranten die verzoeken om internationale bescherming hebben ingediend. Het bestreden besluit voldoet, wat Hongarije betreft, niet aan artikel 78, lid 3, VWEU, aangezien hierin wordt bepaald dat maatregelen kunnen worden genomen ten gunste van een lidstaat indien deze ten gevolge van een plotselinge toestroom van onderdanen van derde landen in een noodsituatie terechtkomen, en een maatregel waarbij slechts verplichtingen worden opgelegd aan deze lidstaat, niet te rijmen valt met deze voorwaarde.

⁽¹⁾ PB L 248, blz. 80.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 180, blz. 31).

⁽³⁾ Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, aangevuld door het Protocol van New York van 31 januari 1967.

Beroep ingesteld op 3 december 2015 — Republiek Oostenrijk/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-648/15)

(2016/C 038/57)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordiger: C. Pesendorfer, gemachtigde)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

Beroep op grond van artikel 25, lid 5, van het verdrag tussen de Republiek Oostenrijk en de Bondsrepubliek Duitsland tot voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen en naar het vermogen, öBGBI III 182/2002 respectievelijk dBGBI II 2002, 735, dBStBl I 2002, 584 (hierna: „DBA-D/Ö”) juncto artikel 273 VWEU, wegens de uiteenlopende opvattingen van de Republiek Oostenrijk en de Bondsrepubliek Duitsland ter zake van de uitlegging en toepassing van artikel 11 DBA-D/Ö.

Verzoekende partij verzoekt het Hof het volgende vast te stellen en te beslissen:

1. De in geding zijnde inkomsten uit winstbewijzen dienen niet te worden aangemerkt als „*schuldvorderingen met winstdeelneming*” in de zin van artikel 11, lid 2, DBA-D/Ö. Bijgevolg komt de uitsluitende bevoegdheid tot belastingheffing over de inkomsten uit de winstbewijzen op grond van artikel 11, lid 1, DBA-D/Ö toe aan Oostenrijk, in zijn hoedanigheid van land waarin Bank Austria is gevestigd.
2. De Bondsrepubliek Duitsland dient zich bijgevolg te onthouden van het heffen van belasting over de in geding zijnde inkomsten uit winstbewijzen en dient de daarop reeds ingehouden belasting terug te betalen.
3. De Bondsrepubliek Duitsland draagt de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek Oostenrijk verwijt de Bondsrepubliek Duitsland, dat zij de in geding zijnde vergoedingen kwalificeert als rente „met winstdeelneming” in de zin van artikel 11, lid 2, DBA-D/Ö. Dienovereenkomstig wordt de vergoeding zelf weliswaar op basis van een in beginsel vaste rentevoet berekend, maar zij hangt af van de resultaten door de noodzaak van voldoende winst over het boekjaar.

De Republiek Oostenrijk is daarentegen van mening dat de in geding zijnde winstbewijzen slechts recht verlenen op de betaling van rente die is gebaseerd op een vast percentage van de nominale waarde. Deze uitlegging volgt reeds louter op grond van het gewone spraakgebruik, en wordt bevestigd door de vergelijking met de in artikel 11, lid 2, DBA-D/Ö als voorbeeld vermelde vormen van financiering.

In casu is dus louter sprake van een uitstel verleend door de schuldeisers, aangezien het winstbewijs met name tijdens de looptijd ervan in beginsel een recht op nabetaling in latere jaren verleent. Bij de winstbewijzen gaat het dus uiteindelijk om vastrentende, in zekere mate van verliezen afhankelijke effecten.

Beschikking van de president van het Hof van 21 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Colena AG/Deiters GmbH

(Zaak C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 171 van 26.5.2015.

Beschikking van de president van het Hof van 23 oktober 2015 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein oikeus — Finland) — TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi

(Zaak C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Procestaal: Fins

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 294 van 7.9.2015.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 9 december 2015 — Griekenland/Commissie

(Zaken T-233/11 en T-262/11) ⁽¹⁾

(„Staatssteun — Mijnsector — Subsidie door de Griekse autoriteiten toegekend aan de mijnbouwonderneming Ellinikos Chrysos — Overeenkomst van verkoop van een mijn beneden de marktwaarde en met vrijstelling van de belastingen over die verrichting — Besluit waarbij de steunmaatregelen onrechtmatig worden verklaard en terugvordering van de betrokken bedragen wordt gelast — Begrip voordeel — Criterium van de particuliere investeerder”)

(2016/C 038/60)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partijen: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos en A. Iosifidou, gemachtigden) (zaak T-233/11) en Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Kifissia, Griekenland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova en P. Skouris, vervolgens K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris en E. Roussou, advocaten) (zaak T-262/11)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: É. Gippini Fournier en D. Triantafyllou, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit 2011/452/EU van de Commissie van 23 februari 2011 betreffende steunmaatregel C 48/08 (ex NN 61/08) van Griekenland ten gunste van Ellinikos Chrysos SA (PB L 193, blz. 27)

Dictum

- 1) De zaken T-233/11 en T-262/11 worden gevoegd voor het arrest.
- 2) De beroepen worden verworpen.
- 3) In zaak T-233/11 zal de Helleense Republiek haar eigen kosten en de kosten van de Europese Commissie dragen.
- 4) In zaak T-262/11 zal Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou haar eigen kosten en de kosten van de Commissie dragen.

⁽¹⁾ PB C 204 van 9.7.2011.

Arrest van het Gerecht van 10 december 2015 — België/Commissie

(Zaak T-563/13) ⁽¹⁾

(„ELGF — Uitgaven die aan financiering zijn onttrokken — Uitgaven gedaan door België — Groenten en fruit — Motiveringsplicht — Voorwaarden voor erkenning van een producentenorganisatie — Uitbesteding van wezenlijke activiteiten door een producentenorganisatie — Bedrag dat aan financiering moet worden onttrokken — Evenredigheid”)

(2016/C 038/61)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: J.-C. Halleux en M. Jacobs, gemachtigden, bijgestaan door F. Tuytschaever en M. Varga, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Kranenborg en P. Rossi, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2013/433/EU van de Commissie van 13 augustus 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB L 219, blz. 49), voor zover dit besluit betrekking heeft op de door het Koninkrijk België gedane uitgaven, of, in elk geval, tot beperking van het bedrag dat aan financiering moet worden onttrokken

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 367 van 14.12.2013.

Arrest van het Gerecht van 15 december 2015 — LTJ Diffusion/BHIM — Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Zaak T-83/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor woordmerk ARTHUR & ASTON — Ouder nationaal beeldmerk Arthur — Geen normaal gebruik van het merk — Artikel 15, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Op onderdelen afwijkende vorm die het onderscheidend vermogen wijzigt”]

(2016/C 038/62)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: LTJ Diffusion (Colombes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Lederman, vervolgens F. Fajgenbaum, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: V. Melgar, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Arthur et Aston SAS (Giberville, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Boespflug, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 2 december 2013 (zaak R 1963/2012-1) inzake een oppositieprocedure tussen LTJ Diffusion en Arthur et Aston SAS

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

2) *LTJ Diffusion* wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 112 van 14.4.2014.

Arrest van het Gerecht van 11 december 2015 — Finland/Commissie

(Zaak T-124/14) ⁽¹⁾

[„Elfpo — Aan financiering onttrokken uitgaven — Plattelandsontwikkeling — Eenmalige financiële correctie — Subsidiabiliteit van uitgaven voor de aankoop van tweedehands machines en bedrijfsuitrusting — Afwijkende regeling voor micro-, kleine en middelgrote ondernemingen — Artikel 55, lid 1, van verordening (EG) nr. 1974/2006”]

(2016/C 038/63)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Finland (vertegenwoordigers: J. Heliskoski en S. Hartikainen, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi en T. Sevón, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2013/763/EU van de Commissie van 12 december 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB L 338, blz. 81), voor zover dat besluit bepaalde uitgaven die de Republiek Finland had verricht in het kader van Elfpo, ten belope van 927 827,58 EUR aan EU-financiering onttrekt op grond dat zij onverenigbaar zijn met de Unieregels

Dictum

1) *Uitvoeringsbesluit 2013/763/EU van de Commissie van 12 december 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo), wordt nietig verklaard voor zover dat besluit bepaalde uitgaven die de Republiek Finland had verricht in het kader van Elfpo, ten belope van 927 827,58 EUR aan Uniefinanciering onttrekt op grond dat zij niet verenigbaar zijn met de Unieregels.*

2) *De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 142 van 12.5.2014.

Arrest van het Gerecht van 9 december 2015 — Comercializadora Eloro/BHIM — Zumex Group (zumex)

(Zaak T-354/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk ZUMEX — Ouder nationaal woordmerk JUMEX — Geen normaal gebruik van het oudere merk — Artikel 42, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 038/64)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexico) (vertegenwoordiger: J. de Castro Hermida, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Palmero Cabezas, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Zumex Group, SA (Moncada, Spanje) (vertegenwoordiger: M. C. March Cabrelles, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 13 februari 2014 (zaak R 391/2012-1) inzake een oppositieprocedure tussen Comercializadora Eloro, SA en Zumex Group, SA

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Comercializadora Eloro, SA wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 253 van 4.8.2014.

Arrest van het Gerecht van 10 december 2015 — Fútbol Club Barcelona/BHIM (Weergave van de contouren van een schild)

(Zaak T-615/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat de contouren van een schild weergeeft — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Ontbreken van door het gebruik verkregen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 3, van verordening nr. 207/2009”]

(2016/C 038/65)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Carbonell Callicó, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 23 mei 2014 (zaak R 2500/2013-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van een beeldteken bestaande in de contouren van een schild als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Fútbol Club Barcelona wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 372 van 20.10.2014.

Arrest van het Gerecht van 10 december 2015 — Sony Computer Entertainment Europe/BHIM — Marpefa (Vieta)

(Zaak T-690/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Vervalprocedure — Gemeenschapsbeeldmerk Vieta — Normaal gebruik van het merk — Wijze van gebruik — Artikelen 15, lid 1, en 51, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009 — Vorm die op onderdelen afwijkt zonder dat het onderscheidend vermogen wordt gewijzigd — Bewijs van het gebruik voor ingeschreven waren”]

(2016/C 038/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: S. Malynicz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Marpefa, SL (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: I. Barroso Sánchez-Lafuente, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 2 juli 2014 (zaak R 2100/2013-2) inzake een vervalprocedure tussen Sony Computer Entertainment Europe Ltd en Marpefa, SL.

Dictum

- 1) De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 2 juli 2014 (zaak R 2100/2013-2) wordt vernietigd voor zover daarbij het beroep tegen de beslissing van de nietigheidsafdeling tot afwijzing van de vordering tot vervallenverklaring van het gemeenschapsbeeldmerk Vieta voor „apparaten voor het weergeven van geluid of beeld” is verworpen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 431 van 1.12.2014.

Arrest van het Gerecht van 11 december 2015 — Hikari Miso/BHIM — Nishimoto Trading (Hikari)

(Zaak T-751/14) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Hikari — Ouder nationaal woordmerk HIKARI — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009”]

(2016/C 038/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Japan) (vertegenwoordiger: D. McFarland, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: H. O'Neill, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: G. Pritchard, barrister)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 8 september 2014 (zaak R 2394/2013-4) inzake een oppositieprocedure tussen Nishimoto Trading Co. Ltd en Hikari Miso Co. Ltd

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Hikari Miso Co. Ltd wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 7 van 12.1.2015.

Beschikking van het Gerecht van 1 december 2015 — REWE-Zentral/BHIM — Planet GDZ (PRO PLANET)

(Zaak T-373/12) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Intrekking van de oppositie — Afdoening zonder beslissing”)

(2016/C 038/68)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: REWE-Zentral AG (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Kinkeldey en A. Bognár, vervolgens M. Kinkeldey en C. Schmitt, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Walicka, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniënte voor het Gerecht: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Zwitserland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk M. Nentwig en G. M. Becker, vervolgens M. Nentwig, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 14 juni 2012 (zaak R 1350/2011-1) inzake een oppositieprocedure tussen Planet GDZ AG en REWE-Zentral AG

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) REWE—Zentral AG en Planet GDZ AG worden verwezen in hun eigen kosten en elk in de helft van de kosten van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

⁽¹⁾ PB C 319 van 20.10.2012.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — Gmina Miasto Gdynia en Port Lotniczy Gdynia Kosakowo/Commissie

(Zaak T-215/14) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Vervanging van de bestreden handeling in de loop van het geding — Aanpassing van de vorderingen — Gelijktijdig beroep tegen het nieuwe besluit — Afdoening zonder beslissing”)

(2016/C 038/69)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partijen: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) (vertegenwoordigers: T. Koncewicz en K. Gruszecka-Spychała, advocaten), en Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (vertegenwoordigers: aanvankelijk T. Koncewicz en K. Gruszecka-Spychała, vervolgens P. Rosiak, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Grespan, S. Noë en A. Stobiecka-Kuik, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partijen: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde)

Voorwerp

Aanvankelijk een verzoek tot nietigverklaring van besluit 2014/883/EU van de Commissie van 11 februari 2014 betreffende steunmaatregel SA.35388 (13/C) (ex 13/NN en ex 12/N) — Polen — Ontwikkeling van de luchthaven Gdynia-Kosakowo (PB L 357, blz. 51) alsmede, vervolgens, een verzoek tot nietigverklaring van besluit (EU) 2015/1586 van de Commissie van 26 februari 2015 betreffende steunmaatregel SA.35388 (13/C) (ex 13/NN en ex 12/N) — Polen — Ontwikkeling van de luchthaven van Gdynia-Kosakowo (PB L 250, blz. 165), dat besluit 2014/883 vervangt

Dictum

- 1) *Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten alsook die van Gmina Miasto Gdynia en Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. Z o.o. wat de hoofdzaak betreft.*
- 3) *Gmina Miasto Gdynia en Port Lotniczy Gdynia Kosakowo dragen hun eigen kosten alsook die van de Commissie wat de kortgedingprocedure betreft.*
- 4) *De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 175 van 10.6.2014.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — Gmina Kosakowo/Commissie

(Zaak T-217/14) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Vervanging van de bestreden handeling in de loop het geding — Afdoening zonder beslissing”)

(2016/C 038/70)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polen) (vertegenwoordiger: M. Leśny, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Grespan, S. Noë en A. Stobiecka-Kuik, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van besluit 2014/883/EU van de Commissie van 11 februari 2014 betreffende steunmaatregel SA.35388 (13/C) (ex 13/NN en ex 12/N) — Polen — Ontwikkeling van de luchthaven Gdynia-Kosakowo (PB L 357, blz. 51).

Dictum

- 1) *Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *De Europese Commissie draagt haar eigen kosten alsook die van Gmina Kosakowo wat de hoofdzaak betreft.*
- 3) *Gmina Kosakowo draagt haar eigen kosten alsook die van de Commissie wat de kortgedingprocedure betreft.*
- 4) *De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 202 van 30.6.2014.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 GreenPack/BHIM (greenpack)

(Zaak T-513/14) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Weigering van inschrijving — Intrekking van de inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)

(2016/C 038/71)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: GreenPack GmbH (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Ruess en A. Doepner-Thiele, vervolgens C. Glasemann, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: aanvankelijk G. Schneider, vervolgens G. Schneider en D. Botis, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 29 april 2014 (zaak R 2324/2013-1) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken greenpack als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) *Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *GreenPack GmbH wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 303 van 8.9.2014.

Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — EREF/Commissie**(Zaak T-694/14) ⁽¹⁾****(„Beroep tot nietigverklaring — Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 — Vereniging — Geen rechtstreekse geraaktheid van de leden — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2016/C 038/72)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: European Renewable Energies Federation (EREF) (Brussel, België) (vertegenwoordiger: U. Prall, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, K. Herrmann en R. Sauer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van de mededeling van de Commissie van 28 juni 2014 met als opschrift „Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020” (PB C 200, blz. 1), wat betreft de beoordelingscriteria van de verenigbaarheid met de interne markt van staatssteun voor energie uit hernieuwbare energiebronnen

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) European Renewable Energies Federation (EREF) wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 409 van 17.11.2014.

Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — Actega Terra/BHIM — Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)**(Zaak T-766/14) ⁽¹⁾****[„Gemeenschapsmerk — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapswoordmerk FoodSafe — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”]**

(2016/C 038/73)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Actega Terra GmbH (Lehrte, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Onken, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: A. Schifko, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: I. Lins, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 8 september 2014 (zaak R 2440/2013-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Heidelberger Druckmaschinen AG en Actega Terra GmbH

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Actega Terra GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 46 van 9.2.2015.

Beschikking van het Gerecht van 27 november 2015 — Italië/Commissie

(Zaak T-809/14) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Regeling van het taalgebruik — Kennisgeving van vacature voor een post van directeur van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie — Taaleisen in de online sollicitatiemodule — Gesteld verschil met de in het Publicatieblad gepubliceerde kennisgeving van vacature — Door de Commissie na afsluiting van de procedure van indiening van de sollicitaties verzonden brief — Niet-ontvankelijkheid”)

(2016/C 038/74)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en G. Gattinara, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van een vermeend besluit van de Commissie, vervat in een brief van 2 oktober 2014 van de directeur-generaal van het directoraat-generaal „Personele middelen en veiligheid” van de Commissie aan de directeur-generaal voor de Europese Unie van het Italiaanse ministerie van buitenlandse zaken

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 46 van 9.2.2015.

Beschikking van het Gerecht van 1 december 2015 — Banco Espírito Santo/Commissie

(Zaak T-814/14) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Staatssteun — Steun van de Portugese autoriteiten ter afwikkeling van de financiële instelling Banco Espírito Santo, SA — Oprichting van een ‚bridge bank’ — Besluit om geen bezwaar te maken — Toezeggingen van de Portugese autoriteiten — Toezicht op de naleving van de toezeggingen door een gevolmachtigde — Vergoeding van de gevolmachtigde door de ‚bad bank’ — Verzoek om gedeeltelijke nietigverklaring — Niet-ontvankelijkheid”)

(2016/C 038/75)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Banco Espírito Santo, SA (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordigers: M. Gorjão-Henriques en L. Bordalo e Sá, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, M. França en P.-J. Loewenthal, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van de punten 9 en 18 van bijlage II bij besluit C(2014) 5682 final van de Europese Commissie van 3 augustus 2014, staatssteun nr. SA.39250 (2014/N) — Portugal, afwikkeling van Banco Espírito Santo, SA, voor zover zij rekwirante ertoe verplichten de vergoeding en de andere kosten te betalen van de gevolmachtigde die moet toezien op de naleving van de door de Portugese Republiek gedane toezeggingen, of zij minstens aldus kunnen worden opgevat

Dictum

- 1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
- 2) *Op het door de Portugese Republiek ingediende verzoek tot interventie hoeft geen uitspraak te worden gedaan.*
- 3) *Banco Espírito Santo, SA draagt haar eigen kosten en die van de Europese Commissie.*
- 4) *Banco Espírito Santo, SA, de Europese Commissie en de Portugese Republiek dragen elk hun eigen kosten in verband met het verzoek tot interventie.*

(¹) PB C 118 van 13.4.2015.

Beschikking van het Gerecht van 30 november 2015 — August Brötje/BHIM (HydroComfort)

(Zaak T-845/14) (¹)

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk HydroComfort — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Beroep kennelijk rechtens ongegrond”]

(2016/C 038/76)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: August Brötje GmbH (Rastede, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Pietzcker en C. Spintig, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: W. Schramek, D. Walicka en A. Schiffko, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 23 oktober 2014 (zaak R 1302/2014-5) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken HydroComfort als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) August Brötje GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 89 van 16.3.2015.

Beschikking van het Gerecht van 2 december 2015 — Novartis/BHIM — Mabxience (HERTIXAN)

(Zaak T-41/15) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Intrekking van de inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)

(2016/C 038/77)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Novartis AG (Bazel, Zwitserland) (vertegenwoordiger: M. Douglas, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Palmero Cabezas, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Mabxience SA (Montevideo, Uruguay)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 31 oktober 2014 (zaak R 2550/2013-1) inzake een oppositieprocedure tussen Novartis AG en Mabxience SA

Dictum

1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.

2) Novartis AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 107 van 30.3.2015.

Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — Slovenië/Commissie

(Zaak T-118/15) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — EOGFL — Afdeling Garantie — ELGF en Elfpo — Beroepstermijn — Aanvang — Termijnoverschrijding — Niet-ontvankelijkheid”)

(2016/C 038/78)

Procestaal: Sloveens

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Slovenië (vertegenwoordiger: L. Bembič, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Rous Demiri en D. Triantafyllou, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit 2014/950/EU van de Commissie van 19 december 2014 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB L 369, blz. 71), voor zover daarbij bepaalde uitgaven van de Republiek Slovenië worden uitgesloten.

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Op de verzoeken tot interventie van de Italiaanse Republiek, de Franse Republiek en Hongarije hoeft niet te worden beslist.
- 3) De Republiek Slovenië wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.
- 4) De Republiek Slovenië, de Commissie, de Italiaanse Republiek, de Franse Republiek en Hongarije dragen elk hun eigen kosten in verband met de verzoeken tot interventie.

⁽¹⁾ PB C 146 van 4.5.2015.

Beschikking van het Gerecht van 20 november 2015 — Zitro IP/BHIM (WORLD OF BINGO) (Zaak T-202/15) ⁽¹⁾

[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk WORLD OF BINGO — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Kennelijk rechtens ongegrond beroep”]

(2016/C 038/79)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: A. Canela Giménez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: V. Melgar en J. Crespo Carrillo, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 23 februari 2015 (zaak R 1899/2014-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van het beeldteken WORLD OF BINGO als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Zitro IP Sàrl wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 198 van 15.6.2015.

Beschikking van het Gerecht van 20 november 2015 — Zitro IP/BHIM (WORLD OF BINGO)**(Zaak T-203/15) ⁽¹⁾****[„Gemeenschapsmerk — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk WORLD OF BINGO — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 — Kennelijk rechtens ongegrond beroep”]**

(2016/C 038/80)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: A. Canela Giménez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: V. Melgar en J. Crespo Carrillo, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 23 februari 2015 (zaak R 1900/2014-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken WORLD OF BINGO als gemeenschapsmerk

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Zitro IP Sàrl wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 198 van 15.6.2015.

Beschikking van het Gerecht van 2 december 2015 — Lidl Stiftung/BHIM — toom Baumarkt (Super-Samstag)**(Zaak T-213/15) ⁽¹⁾****(„Gemeenschapsmerk — Vordering tot nietigverklaring — Intrekking van vordering tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”)**

(2016/C 038/81)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Wolter en A.C. Berger, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: H.P. Kunz, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: toom Baumarkt GmbH (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Kinkeldey, S. Brandstätter en J. Rosenhäger, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 16 februari 2015 (zaak R 657/2014-5) inzake een nietigheidsprocedure tussen toom Baumarkt GmbH en Lidl Stiftung & Co. KG

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 205 van 22.6.2015.

Beschikking van het Gerecht van 17 november 2015 — Certuss Dampfautomaten/BHIM — Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Zaak T-329/15) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Intrekking van de oppositie — Afdoening zonder beslissing”)

(2016/C 038/82)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Duitsland) (vertegenwoordiger: J. Sroka, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Botis, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Universal for Engineering Industries SAE (Giza, Egypte)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 9 april 2015 (zaak R 1303/2014-2) inzake een oppositieprocedure tussen Universal for Engineering Industries SAE en Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

⁽¹⁾ PB C 279 van 24.8.2015.

Beschikking van de president van het Gerecht van 10 december 2015 — GGP Italy/Commissie

(Zaak T-474/15 R)

(„Kort geding — Richtlijn 2006/42/EG — Bescherming van de gezondheid en de veiligheid van consumenten en werknemers ten aanzien van de risico's die uit het gebruik van machines voortvloeien — Maatregel van de Letse autoriteiten waarbij een type grasmaaier wordt verboden — Besluit van de Commissie waarbij de maatregel gerechtvaardigd wordt verklaard — Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid”)

(2016/C 038/83)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Italië) (vertegenwoordigers: A. Villani, L. D'Amario en M. Caccialanza, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braga da Cruz en L. Cappelletti, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van uitvoeringsbesluit (EU) 2015/902 van de Commissie van 10 juni 2015 betreffende een door Letland overeenkomstig richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad genomen maatregel om het in de handel brengen van een door GGP Italy SpA vervaardigde grasmaaier te verbieden (PB L 147, blz. 22)

Dictum

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep ingesteld op 6 oktober 2015 — Flamagas/BHIM — MatMind (CLIPPER)

(Zaak T-580/15)

(2016/C 038/84)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Flamagas, SA (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordigers: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez en D. Gabarre Armengol, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: MatMind Srl (Formello, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: driedimensionaal gemeenschapsmerk (vorm van een aansteker met het woordelement „CLIPPER” — gemeenschapsmerk nr. 4758652)

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 30 juli 2015 in zaak R 924/2013-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- bevestiging van de beslissing van 22 maart 2013 van de nietigheidsafdeling in procedure nr. C 5642 tot nietigverklaring van gemeenschapsmerk nr. 4758652;
- verwijzing van de andere partij in de procedure in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 207/2009;

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009;
- schending van artikel 7, lid 1, onder e-ii), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 27 oktober 2015 — Yieh United Steel/Commissie

(Zaak T-607/15)

(2016/C 038/85)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (vertegenwoordiger: D. Luff, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1 en 2 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/1429 van de Commissie van 26 augustus 2015 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op koudgewalste platte producten van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Taiwan ⁽¹⁾ (hierna: „bestreden verordening” of „verordening inzake een definitief recht”), nietig verklaren voor zover zij van toepassing is op verzoekende partij, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van verzoekende partij in deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: het Gerecht is bevoegd de artikelen 1 en 2 van de bestreden verordening te toetsen en na te gaan of deze stroken met de basisverordening en de algemene beginselen van het Unierecht.
2. Tweede middel: de Commissie heeft artikel 2, lid 5, van de basisverordening geschonden, doordat zij ten onrechte heeft geweigerd de methoden van kostentoerekening van verzoekende partij — die verzoekende partij van oudsher gebruikt en die overeenstemmen met internationaal erkende boekhoudmethoden — in aanmerking te nemen. Door deze schending heeft de Commissie ten onrechte geweigerd het hergebruikte schroot in mindering te brengen op de productiekosten van het betreffende product en heeft zij derhalve in strijd met artikel 2, lid 3, van de basisverordening de normale waarde kunstmatig opgedreven.
3. Derde middel: de Commissie heeft artikel 2, lid 1, van de basisverordening geschonden, doordat zij bij het vaststellen van de normale waarde de afzet van het betreffende product aan een onafhankelijke binnenlandse klant in het kader van normale handelstransacties buiten beschouwing heeft gelaten. De Commissie heeft die weigering onvoldoende gemotiveerd. Aangenomen dat de reden voor een dergelijke weigering louter is gelegen in het feit dat die afzet na verkoop werd geëxporteerd (zonder dat verzoekende partij dit wist), zijn voorts de door de Commissie toegepaste criteria onrechtmatig. De Commissie had rekening moeten houden met de intentie van verzoekende partij met betrekking tot de eindbestemming van die afzet ten tijde van de verkoop. De Commissie heeft derhalve artikel 2, lid 2, van de basisverordening geschonden door binnenlandse afzet niet in aanmerking te nemen, eenvoudigweg omdat deze na de verkoop door een onafhankelijke klant werd geëxporteerd.

⁽¹⁾ PB 2015, L 224, blz. 10.

Beroep ingesteld op 29 oktober 2015 — Azur Space Solar Power/BHIM (Afbeelding van een zwarte streep)**(Zaak T-614/15)**

(2016/C 038/86)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Duitsland) (vertegenwoordiger: J. Nicodemus, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Betrokken merk: internationale inschrijving, met aanduiding van de Europese Unie, van een beeldmerk dat een zwarte streep weergeeft — inschrijvingsaanvraag nr. 1 201 652

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 2 september 2015 in zaak R 3233/2015-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 23 november 2015 — E-Control/ACER**(Zaak T-671/15)**

(2016/C 038/87)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wenen, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: F. Schuhmacher, advocaat)

Verwerende partij: Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER)

Conclusies

- nietigverklaring van advies nr. 9/2015 van het Agentschap voor de samenwerking tussen energieregulators van 23 september 2015 betreffende de verenigbaarheid van de besluiten van de nationale regulerende instanties houdende goedkeuring van de methoden voor de toewijzing van grensoverschrijdende transmissiecapaciteit in Centraal- en Oost-Europa met verordening (EG) nr. 714/2009 en met de in bijlage 1 bij deze verordening opgenomen richtsnoeren voor congestiebeheer en toewijzing van beschikbare overdrachtcapaciteit van interconnecties tussen nationale systemen;
- verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan.

1. Verweerder heeft bepaalde procedurele vereisten niet in acht genomen. In het bijzonder ontbraken procedurele regels, zijn het recht van toegang tot het dossier en het recht om te worden gehoord geschonden, en is geen toereikende motivering gegeven.
2. Voor de voorgestelde maatregelen bestaat geen rechtsgrondslag, aangezien verweerder de procedure van artikel 8 van verordening (EG) nr. 713/2009 niet heeft gevolgd maar zijn advies heeft gebaseerd op artikel 7, lid 4, van verordening (EG) nr. 713/2009 en bijgevolg de bij deze laatste bepaling toebedeelde bevoegdheid heeft overschreden en ultra vires heeft gehandeld.
3. Verweerder heeft verordening (EG) nr. 714/2009 geschonden, aangezien zijn conclusie dat ter hoogte van de Duits-Oostenrijkse grens sprake is van structurele congestie, geen steun vindt in de feiten en onverenigbaar is met de definitie van congestie. Bovendien bevat het advies geen effectbeoordeling en zijn alternatieve oplossingen niet grondig onderzocht. Tot slot vormt de in het advies uiteengezette procedure voor capaciteitstoewijzing geen geschikte en evenredige oplossing voor de in dat advies aangehaalde problemen.
4. Verweerder heeft verordening (EU) nr. 1222/2015 (richtsnoeren betreffende capaciteitstoewijzing en congestiebeheer) geschonden, aangezien hij in zijn advies bindende inhoudelijke en procedurele vereisten uit deze richtsnoeren niet in acht heeft genomen, terwijl deze richtsnoeren in werking zijn getreden vóór de datum waarop het advies is gegeven.
5. Verweerder heeft artikel 101 VWEU en artikel 102 VWEU, juncto artikel 4, lid 3, VEU geschonden. Zijn advies is namelijk in strijd met de fundamentele beginselen van de Europese interne energiemarkt, aangezien het de nationale regulerende instanties en de transmissiesysteembeheerders (TSB's) ertoe verplicht de geïntegreerde elektriciteitsmarkt kunstmatig op te splitsen tussen Oostenrijk en Duitsland.
6. Verweerder heeft de artikelen 34 VWEU en 35 VWEU geschonden, daar de regulerende maatregel zorgt voor kunstmatige handelsbelemmeringen tussen lidstaten en in strijd is met het fundamentele beginsel van vrij goederenverkeer in de zin van de artikelen 34 VWEU en 35 VWEU.

Beroep ingesteld op 20 november 2015 — Shanxi Taigang Stainless Steel/Commissie

(Zaak T-675/15)

(2016/C 038/88)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, China) (vertegenwoordigers: F. Carlin, barrister, en N. Niejahr, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2015/1429 van de Commissie van 26 augustus 2015 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op koudgewalste platte producten van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Taiwan (PB 2015, L 224, blz. 10) nietig verklaren, voor zover daarbij antidumpingrechten worden ingesteld op de uitvoer van verzoekende partij en op deze uitvoer ingestelde voorlopige rechten worden geïnd, en
- de Commissie verwijzen in haar eigen kosten en de kosten van verzoekende partij in deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: de Commissie heeft de tweede alinea van artikel 2, lid 7, onder a), van verordening (EU) nr. 1225/2009 van de Raad ⁽¹⁾ (hierna: „basisverordening”) geschonden door de Verenigde Staten van Amerika (hierna: „VS”) als geschikt referentieland in deze zaak te aan te wijzen en te selecteren. Deze selectie was gebaseerd op een onjuiste uitlegging en toepassing van de tweede alinea van artikel 2, lid 7, onder a), van de basisverordening alsmede op kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de feiten. Subsidiair heeft de Commissie artikel 2, lid 7, onder a), van de basisverordening kennelijk onjuist toegepast door, ondanks het feit dat zij de VS als referentieland had geselecteerd, niet een aantal vereiste correcties van de normale waarde toe te passen.
2. Tweede middel: de Commissie heeft artikel 2, lid 10, van de basisverordening geschonden door niet de in deze bepaling onder k) vereiste correctie van de binnenlandse transportkosten van een exporterende fabrikant uit de VS toe te passen.
3. Derde middel: de Commissie heeft artikel 3, leden 2, 6 en 7, van de basisverordening geschonden. De analyse van de Commissie van bepaalde schadefactoren en van het oorzakelijk verband berust op kennelijke beoordelingsfouten met betrekking tot de feiten en/of strookt niet met de plicht van de Commissie om gegevens zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 2009, L 343, blz. 51).

Beroep ingesteld op 20 november 2015 — Les Éclaires/BHIM — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Zaak T-680/15)

(2016/C 038/89)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Les Éclaires GmbH (Nürnberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Bund, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: L'éclaireur International (Luxemburg, Luxemburg)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „L'ECLAIREUR” — gemeenschapsmerk nr. 3 494 028

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 september 2015 in zaak R 2266/2014-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009;

- schending van artikel 51, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009;
- strijdigheid met deel C, afdeling 6, van de richtlijnen voor het onderzoek van het BHIM.

Beroep ingesteld op 20 november 2015 — Environmental Manufacturing/BHIM — Société Elmar Wolf (Afbeelding van de kop van een wolf)

(Zaak T-681/15)

(2016/C 038/90)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: S. Malynicz, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Frankrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk (Afbeelding van de kop van een wolf) — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 4 971 511

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 september 2015 in zaak R 1252/2015-1

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- het BHIM en de andere partij te verwijzen in hun eigen kosten en in die van verzoekster.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 26 november 2015 — Sulayr Global Service/BHIM — Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Zaak T-685/15)

(2016/C 038/91)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Spanje) (vertegenwoordigers: P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal en E. Armero Lavie, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Sulayr Calidad, SL (Granada, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Verzoekende partij: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de woordbestanddelen „sulayr GLOBAL SERVICE” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 960 515

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 23 september 2015 in zaak R 149/2015-1

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing te vernietigen, voor zover hierin is geoordeeld dat er overeenstemming bestaat tussen de opgegeven diensten van klasse 40 en de diensten van klasse 42 waarop het oudere merk betrekking heeft, zodat er gevaar voor verwarring tussen deze diensten bestaat;
- het BHIM te verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- Schending van artikel 60 van verordening nr. 207/2009 en van regel 49, lid 1, van verordening nr. 2868/95.
- Schending van artikel 75 van verordening nr. 207/2009.
- Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 27 november 2015 — Clover Canyon/BHIM — Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Zaak T-693/15)

(2016/C 038/92)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: T. Schmitz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager: verzoekende partij

Betrokken merk: internationale inschrijving, met aanduiding van de Europese Unie, van het woordmerk „CLOVER CANYON” — inschrijvingsaanvraag nr. 1 120 485

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 4 augustus 2015 in zaak R 3018/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;

- verwijzing van verweerder in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de beroepsprocedure;
- verwijzing van de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de beroepsprocedure.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Micula/Commissie

(Zaak T-694/15)

(2016/C 038/93)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ioan Micula (Oradea, Roemenië) (vertegenwoordigers: K. Struckmann, advocaat, G. Forwood, barrister, en A. Kadri, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (EU) 2015/1470 van de Commissie van 30 maart 2015 betreffende steunmaatregel SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) ten uitvoer gelegd door Roemenië — Scheidsrechterlijke uitspraak Micula/Roemenië van 11 december 2013 [Kennisgeving geschied onder nummer C(2015) 2112] (PB L 232, blz. 43);
- subsidiair, nietigverklaring van het bestreden besluit, voor zover (a) het betrekking heeft op verzoeker, (b) het Roemenië verhindert aan de scheidsrechterlijke uitspraak te voldoen, (c) Roemenië daarbij wordt gelast onverenigbare steun terug te vorderen en (d) verzoeker daarbij hoofdelijk aansprakelijk wordt gesteld voor de terugbetaling van steun die is ontvangen door een van de in artikel 2, lid 2, van het bestreden besluit genoemde entiteiten;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker acht middelen aan.

1. In het bestreden besluit heeft de Commissie artikel 351 VWEU en algemene rechtsbeginselen niet correct toegepast op de onderhavige zaak.
2. In het bestreden besluit heeft de Commissie ten onrechte vastgesteld dat de betrokken maatregel verzoeker een voordeel verschafte, met name door de onjuiste vaststelling van het tijdstip waarop het vermeende voordeel is verschafte of, subsidiair, door de vaststelling dat de betaling van schadevergoeding een voordeel vormt.
3. In het bestreden besluit heeft de Commissie ten onrechte vastgesteld dat de betrokken maatregel aan de Roemeense Staat kon worden toegerekend.
4. In het bestreden besluit heeft de Commissie de verenigbaarheid van de vermeende steunmaatregel onjuist beoordeeld.

5. In het bestreden besluit heeft de Commissie de begunstigden van de vermeende steun onjuist geïdentificeerd en haar conclusie niet gemotiveerd, met name wat de identificatie betreft van de natuurlijke of rechtspersonen die de vermeende begunstigde onderneming uitmaken.
6. In het bestreden besluit heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en haar bevoegdheid overschreden door terugvordering van de vermeende steun te gelasten.
7. Het bestreden besluit is in strijd met het vertrouwensbeginsel.
8. Het bestreden besluit is in strijd met wezenlijke vormvoorschriften, met name het recht om te worden gehoord, artikel 108, lid 3, VWEU en artikel 6, lid 1, van verordening 659/1999.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB L 83, blz. 1), zoals gewijzigd.

Beroep ingesteld op 24 november 2015 — BMB/BHIM — Ferrero (containers, bonbondozen)

(Zaak T-695/15)

(2016/C 038/94)

Taal van het verzoekschrift: Pools

Partijen

Verzoekende partij: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polen) (vertegenwoordiger: K. Czubkowski, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Ferrero (Alba, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken model: verzoekster

Betrokken model: gemeenschapsmodel nr. 826 680 0001

Bestreden beslissing: beslissing van de derde kamer van beroep van het BHIM van 8 september 2015 in zaak R 1150/2012-3

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 61, leden 1 en 2, van verordening nr. 6/2002;
 - schending van de artikelen 62 en 63, lid 1, van verordening nr. 6/2002;
 - schending van artikel 25, lid 1, onder e), van verordening nr. 6/2002;
 - schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.
-

Beroep ingesteld op 1 december 2015 — Bodegas Vega Sicilia/BHIM (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Zaak T-696/15)

(2016/C 038/95)

*Procestaal: Spaans***Partijen**

Verzoekende partij: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spanje) (vertegenwoordiger: S. Alonso Maruri, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „TEMPOS VEGA SICILIA” — inschrijvingsaanvraag nr. 13 066 121

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 30 september 2015 in zaak R 285/2015-4

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 30 september 2015 in zaak R 285/2015-4;
- vernietiging van de weigeringsbeslissing van het BHIM van 8 december 2014;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder j), van verordening nr. 207/2009, gelezen in samenhang met artikel 118 terdecies van verordening nr. 491/2009 houdende ordening van de wijnmarkt.

Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Volfas Engelman/BHIM — Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)

(Zaak T-700/15)

(2016/C 038/96)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Volfas Engelman AB (Kaunas, Litouwen) (vertegenwoordiger: P. Olson, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Oostenrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Verzoekende partij: verzoekster

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met de woordelementen „BRAVORO PINTA” — inschrijvingsaanvraag nr. 10 725 381

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 september 2015 in zaak R 1649/2014-2

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen en inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 1072538 toestaan,
- het BHIM verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- De kamer van beroep heeft het relevante publiek onjuist omschreven;
- De kamer van beroep heeft ten onrechte geoordeeld dat het relevante publiek een gemiddeld aandachtsniveau vertoont;
- De kamer van beroep heeft ten onrechte de aanzienlijke visuele elementen van het aangevraagde merk buiten beschouwing gelaten;
- De kamer van beroep heeft ten onrechte geoordeeld dat de merken auditief overeenstemmen;
- De kamer van beroep heeft in punt 42 van haar beslissing ten onrechte haar oordeel gebaseerd op de bevinding dat het oudere merk groot onderscheidend vermogen bezit voor energiedrankjes;
- De kamer van beroep heeft ten onrechte geoordeeld dat sprake is van verwarringsgevaar.

Beroep ingesteld op 25 november 2015 — Stock Polska/BHIM — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Zaak T-701/15)

(2016/C 038/97)

Taal van het verzoekschrift: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Stock Polska Sp. z o.o. (Warschau, Polen) (vertegenwoordiger: T. Gawrylczyk, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Duitsland)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster

Betrokken merk: gemeenschapsbeeldmerk met woorelement „LUBELSKA” — inschrijvingsaanvraag nr. 11 657 459

Procedure voor het BHIM: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het BHIM van 24 september 2015 in zaak R 1788/2014-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Aangevoerd middel

— schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 2 december 2015 — Makhlouf/Raad**(Zaak T-706/15)**

(2016/C 038/98)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Ehab Makhlouf (Damascus, Syrië) (vertegenwoordiger: E. Ruchat, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- verzoekers vordering ontvankelijk en gegrond verklaren;
- dientengevolge, de Europese Unie veroordelen tot vergoeding van alle door verzoeker geleden schade ten belope van een door het Gerecht naar billijkheid te bepalen bedrag;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker één middel aan, dat is ontleend aan de schade die verzoeker zou hebben geleden en die aan de Raad van de Europese Unie zou zijn toe te rekenen. Het middel bestaat uit drie onderdelen.

- Het eerste onderdeel is ontleend aan de onrechtmatigheid van de handelingen van de Raad, aangezien de beperkende maatregelen niet-gerechtigd en onevenredig zijn en zij voorts verzoekers recht op behoorlijk bestuur, zijn recht op goede naam en zijn eigendomsrecht schenden.
- Het tweede onderdeel is ontleend aan de morele schade die verzoeker heeft geleden wegens zijn opname op de lijst van personen en entiteiten waarop de sancties tegen Syrië van toepassing zijn.
- Het derde onderdeel is ontleend aan de aansprakelijkheid zonder schuld van de Europese Unie, aangezien de jegens verzoeker vastgestelde maatregelen zijn grondrechten op abnormale wijze beperken.

Beroep ingesteld op 30 november 2015 — Pharm-a-care Laboratories/BHIM — Pharmavite (VITAMELTS)**(Zaak T-713/15)**

(2016/C 038/99)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australië) (vertegenwoordiger: I. De Freitas, Solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Pharmavite LLC (Californië, Verenigde Staten)

Gegevens betreffende de procedure voor het BHIM

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: gemeenschapswoordmerk „VITAMELTS” — gemeenschapsmerk nr. 11 403 581

Procedure voor het BHIM: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 10 september 2015 in zaak R 2649/2014-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- bevestiging van de beslissing van de nietigheidsafdeling in haar geheel zodat vordering tot vervallenverklaring nr. 8627 C wordt afgewezen;
- verwijzing van het BHIM en Pharmavite LLC in de proceskosten van verzoekster.

Aangevoerde middelen

- de kamer van beroep heeft artikel 52, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 geschonden. Zij heeft het recht onjuist toegepast door te verklaren dat verzoekster bij indiening van de aanvraag tot inschrijving van het bestreden merk te kwader trouw was;
- de beslissing van de kamer van beroep is deels gebaseerd op schending van een wezenlijk vormvoorschrift, namelijk verzuim om verzoekster de gelegenheid te bieden te reageren op de bewijsmiddelen die zijn overgelegd door de partij die nietigheid vordert.

Beroep ingesteld op 4 december 2015 — Drugsrus/EMA

(Zaak T-717/15)

(2016/C 038/100)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Drugsrus Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: M. Howe en S. Ford, barristers, en R. Sanghvi, solicitor)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau (EMA)

Conclusies

- het besluit vervat in de e-mail van EMA van 8 oktober 2015, waarbij het Drugsrus niet wordt toegestaan de naam van een product dat is ingevoerd als Bretaris Genuair te wijzigen in Eklira Genuair, nietig verklaren, en
- EMA verwijzen in de kosten van verzoekende partij.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekende partij één middel aan.

Verzoekende partij betoogt dat EMA blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te besluiten dat het niet is toegestaan de naam te wijzigen van geneesmiddelen met een centraal verleende vergunning. Zij voert aan dat het een parallelimporteur op grond van de regels inzake het vrije verkeer van goederen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is toegestaan een product dat is bestemd voor parallelle distributie opnieuw te verpakken en/of de naam ervan te wijzigen, mits een dergelijk opnieuw verpakken of wijzigen van de naam objectief noodzakelijk opdat het ingevoerde product effectieve toegang kan krijgen tot de lidstaat van invoer.

Beschikking van het Gerecht van 23 november 2015 — Necci/Commissie

(Zaak T-211/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Procestaal: Frans

De president van de Kamer voor hogere voorzieningen heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 205 van 22.6.2015.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL